

SOKOL AMERICKÝ.

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Ročník XVI.

NEW YORK, 15. LEDNA 1894.

Číslo 1.

Předplatné pro členy na rok.....50c.
Pro nečleny.....50c.
Do Čech na rok.....1 zl. 50 kr.

ORGÁN NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

Adresa :
— „Sokol Americký“, 408 E. 71st Street, —
New York.

Bratři Sokolové!

Zdar dokonalý přejeme Vám všem v práci naší společné v roce novém!

Nastupující činnost svou, důvěrou Vašich zástupců v Sokoly New Yorské a těmi zase nám uloženou, úplně vědomi jsme úkolů i povinností svých, jež řízení mohutného tělesa našeho vyžaduje a slibujeme dostáti jim a je plniti, co síly naše stačí. Úplně vědomi jsme zodpovědnosti, kterou na sebe jsme vzali, a dle toho také pracovat chceme k rozkvětu a prospěchu Národní Jednoty Sokolské.

Nezapomínáme však, že bez účinné pomoci Vaší a sborů celých dílu našemu nedařilo by se tak, jak přejeme si všichni. Nejen od nás, i od Vás závisí čestný úspěch naší věci sokolské a proto svorně pracovat jest nám o úkolu společném v duchu zásad N. J. S.

Rada naše roste a třeba neznamenal přírůstek každý zesílení, důkazem přec jen jest, že uznání snahy i činnosti naší šíří se do kruhů dalších a dalších. Vzhledem k tomu jest tedy povinností nás všech, bychom hlavně na zřeteli měli onu část prohlášení zásad našich, že „vzdělání jak tělesné tak i duševní a mravnost jsou základem reformy v společenském i politickém životě.“ Buďme Sokoly v společenském i politickém životě. — Buďme Sokoly nejen v tělocvičnách a na sborových cvičištích, ale vždy a všude!

Letos v život vstupující zřízení župní platných služeb prokáže celé N. J. S., jestliže s pravým porozuměním všude chopí se nové práce ruce povolání, cíle a účele i prostředků k dosažení jich znalé a ochotné přivést je k úplné platnosti.

Práce a zase práce pro tělo i ducha, ve sborech, na cvičištích, v rodinách i společnostech a na veřejnosti, toť úkol nám všem zásadami N. J. S. vytknutý, jehož z očí nepouštíme nikdy! Jen tak získáme přízeň kruhů nejširších a jen tím rozšíříme řady své přírůstkem zdravým a vydatným! Tím způsobem i okolí naše nabude jasněho názoru o zásadách našich, o pravém významu jména Sokol, jehož potom nezneužije a nedovolí si snad zneužiti nikdo ku třídění na katolické, dělnické a j. v. Sokolem může býti každý, budiž víra jeho jakákoli, přesvědčení jakékoli a povolání nebo stav sebe různější; v Sokolstvu po tom neptá se nikdo, kdo Sokol, nezná rozdílů takových.

Rozeznávati Sokoly dle vyznání nebo třídy společenské znamená zneužívati názvu toho a vycházeti může jednání takové jen z neznalosti a z nepochopení zásad, nebo ze zúmyslného šálení a vypočítavosti na oblibu jaké u obecnosti požívají naše sbory. Kdo pravým Sokolem chce býti, má mezi námi místa i volnosti dost a dost!

Bratři! Budeme-li pracovat všichni v duchu zásad N. J. S., budeme-li svorní a prosti vši žárlivosti, bude-li veškeré jednání naše směřovati jen ku zvelebení N. J. S. a ku povznesení dobrého jména národnosti naší, pak bude lze nám říci, že vykonali jsme poctivý kus práce; to vědomí blažiti nás bude všechny, nemluvice ani o uznání, jehož dostane se nám odevšud! Usnadní se tím i práce výkonného výboru, jenž čas svůj a síly své může potom věnovati pronikavějšímu konání na poli sokolském.

K tomu přejeme Vám tedy zdar úplný, neboť bude to i ku prospěchu naší milé N. J. S., kteráž nechť žije, zkvétá a mohutní! — Na zdar!

V ý k o n n ý v ý b o r v N. Y.

Naše jednoty.

V říjnu m. r. požádali jsme zvláštními lístky 33 našich jednot o zodpovídání několika otázek týkajících se poměrů a činnosti jednot. Jak u nás podobné práci se rozumí, vysvětlí nejlépe z toho, že otázky zodpovídala pouze polovice jednot (16) a z těch některé ještě nedostatečně.

Obrázek, jaký nám odpovědi oněch 16 jednot poskytují, v mnohém nás poučuje, a ukazuje nám, že velmi ještě tužiti se musíme, abychom hlavní účel sokolských jednot naplnili. —

Z oněch šestnácti jednot do roku 1870 založeny byly pouze dvě — T. J. Sokol v St. Louis r. 1865 a T. J. Sokol v New Yorku 1867 — (vyjímáme ovšem T. J. Sokol a Čes. Am. Sokol v Chicagu, jež nyní jsou v jeden sbor, „Slov. Lípu“, sloučený a jež rovněž před rokem 1870 byly založeny) — od r. 1870 do 1880 založeny byly čtyři, od r. 1880 do 1890 založeno jich bylo 6 a od r. 1890 do nynějška 4. — Tu podotknouti musíme, že jsou to hlavně jednoty mladší, jež odpovědi své nezaslaly. Ruch sokolský v Americe vzmožil se hlavně od roku devadesátého, kdy Nár. Jednota Sokolská čítala pouze 16 jednot, kdežto nyní hlásí se k ní 35 sborů.

Tělocvičny vlastní mají ze 16 jednot pouze 4 (T. J. S. „Slovanská Lípa“ v Chicagu, T. J. S. „Čech“ v Clevelandu, T. J. Sokol „Budivoj“ v Detroitu a T. J. Sokol „Mladoček“ v Racine). — Smutný úkaz ten vysvětluje se tím, že členstvo naše sestává velkou většinou z poměrně nemajetného lidu dělného a pak tím, že stavební místa i stavba sama ve větších městech velmi jsou drahé. Než přece si přiznati musíme, že mnohá jednota, — jež dosud jako nájemník aneb podnájemník po různých více méně za cvičírnu se nehodících místnostech se potlouká, nájem platí aneb nátlak na své členy činí, aby v hospodě, kde

cvičírna je, peníze utráceli, — mohla již svou vlastní péknou tělocvičnu mít, kdyby členové o to jak náleží dbali a o to vši silou se zasadili. — Několik jednot ku stavbě vlastních tělocvičen se připravuje.

Tělocvičny najaté, v nichž členové jednot našich cvičí, jsou po většině malé, nedostatečné.

Skoro všechny odpovědi zněly, že cvičí se soustavně. Domníváme se, že aspoň někteří z bratrů nedosti jasně význam toho slova si vykládají. Pracuje-li náčelník neb cvičitel rozvrhy cvičební, dle nichž v daném čase (ve čtvrt neb v půl roku) proberou se všechny druhy cvičení, jež jistá soustava vykazuje (u nás tedy česká), pak se cvičí soustavně. Pěstují-li se jenom některé druhy cvičení z jisté soustavy a jen na některém náradí, nemůže se takové cvičení zvat soustavným. V soustavě každý druh cvičení má určitý svůj význam a cíl, vytrhneme-li zde to a tam zas ono, soustavu porušíme a nemůžeme cvičení takové zvati soustavným. — Jest však jisto, že v posledních letech (hlavně od doby působení spol. cvičitele br. Štulíka) cvičení u nás velký pokrok učinilo.

Nyní přicházíme k choulostivé otázce, k bolesti naší největší. Z oněch 16 udalo počet svého členstva úhrnem i počet cvičících 14 jednot; ty mají celkem 1804 členy a z těch cvičí jich pouze 458, tedy právě č t v r t i n a ! A naše sbory jsou přece tělocvičnými jednotami, tělocvik jest první náš účel. Starosta jednoty, když přijímá nového člena do sboru, táže se jej aneb aspoň dle stanov tázati se jej má, zdali uznává tělocvik co první účel jednoty. Tázaný ovšem odpoví, že uzná jenom že to velmi často zůstane při tom uznávání a člen ve cvičení se ani neukáže. V této záležitosti musíme býti opravdovější, k tělocviku upřímnější. Pohodlné musíme k činnosti pobízet, lehkomyšlným důležitost tělocviků vážně vysvětlit. Hledme přesvědčit každého, že tělocvik jest tělu potřebou a že pěstovat se musí, nemá-li člověk předčasně hy-nout. Nedopustíme, aby to s námi došlo tak daleko, jako se sbory turnérskými, jak na jiném místě t. l. sám německý turnér vypravuje. A dostali bychom se snadno v ta místa — na nejlepší cestě tam jsme! Obraťme! Cvičme všichni!

Že tělocvik v našich jednotách dosud náležitěho ocenění a porozumění nadošel, vysvítá nade vše jasněji z toho fakta, že nejstaršímu ze všech oněch 458 cvičenců jest 39 let! Veliký počet našich starších Sokolů má ten mylný náhled, že cvičení hodí se jen mladíkům, jen těm že svědčí. To jest osudný omyl. Právě člověk starší potřebuje tělocviků více než mladík. Tato skutečnost pěkně jest vyličená na základě tělovědy ve článku „O tělocviků dospělých z hlediště lékařského“, jehož počátek v „Sok. Am.“ v hekolika číslech roč. XIV. byl uveřejněn a jehož pokračování též v příštím čísle uveřejníme.

Ve 12 jednotách z oněch 16 zavedeno jest cvičení žáků a v 6 jednotách též cvičení žakyň; žáků jest celkem 501 a žakyň 226. Z toho lví podíl připadá na jednotu newyorskou, jež cvičí 203 žáky a 102 žakyň. — I v tomto směru dá se ještě mnoho činiti; hlavně Sokolové starší, ženatí, kteří dítky mají, měli by je do cvičení posýlati.

Na otázku ohledně cvičitelského kursu odpovědělo určitě jedenáct jednot; deset vyslovilo se pro pořádání kursu a jedna proti. Těší nás, že mínění kursu tak pří-

znivé téměř všeobecně se jeví. Že kursu cvičitelského jako soli potřebujeme, jest jisto, i nadějeme se, že nový výkonný výbor se přičiní, aby co možno nejdřív byl uspořádán.

— Ve stanovách našich máme sice článek, že účelem jednot našich jest též starati se o duševní vzdělání členů, jak ale článek ten se plní, napadne asi málo komu ve schůzi se zeptati. Děláme tím článkem jenom parádu ve stanovách. — K duševnímu vzdělání náleží pomůcky, knihy, časopisy, a tu zas mezi jinými knihy a časopisy sokolské. Mnoho-li asi ze všech členů Nár. Jed. Sokolské odbírá výtečný sokolský časopis „Sokol“ pražský? Mnoho-li Sokolů ob-jednalo si knížku „Sborník sokolský“ na rok 1894, vydaný bratrem Pragrem v Kolíně? Obáváme se, že kdyby se to spočítalo, číslice by byly hanebně malé!

Vzácný dar.

Česká Obec Sokolská poctila Národní Jednotu Sokolskou vzácným darem, stříbrným věncem lipovým, jehož vyobrazení na následující stránce podáváme. Dar ten těší nás nad míru, neboť dokazuje nám, že bratři naši v Čechách uznávají práci a snažení naše na poli Sokolském. Budiž nám to pobudkou k vydatnější ještě činnosti a vytrvalosti v práci sokolské. — České Obci Sokolské za vzácný ten důkaz uznání a bratrské lásky vyjadřujeme náš nejvřelejší dík. —

Věnc zhotoven jest z ryzího stříbra a jest kusem umělecké práce z českého závodu p. Šebora. Listy velmi jemně jsou pracovány, tak že na nich každá žilka i pory jsou znát. Snítky dole spjatý jsou stuhou, na níž jest nápis jak pod obrazem otištěno. Výška věnce obnáší 18 palců, šířka 15 palců. —

Přípis, jímž skvostný ten dar jest provázen, zní:

V Zlaté Praze slovanské, dne 10. list. 1893.

D r a z í b r a t ř í !

Pod dojmy slavného vystoupení Vašeho na světovém závodišti chicagském, kterým Jste způsobem tak důstojným osvědčili zdatnost a statečnost paží českých, zdárné výsledky sokolského tělocviků i vzorný smysl lidu našeho pro zdravý a svěží život, pod dojmy této okázalé manifestace českého živlu za dalekým oceánem dlícího, zasíláme Vám jménem Sokolstva ze staré vlasti stříbrný věnec ze svaté lípy slovanské na znamení plného uznání horlivé snahy Vaší a upřímné naší k Vám lásky bratrské.

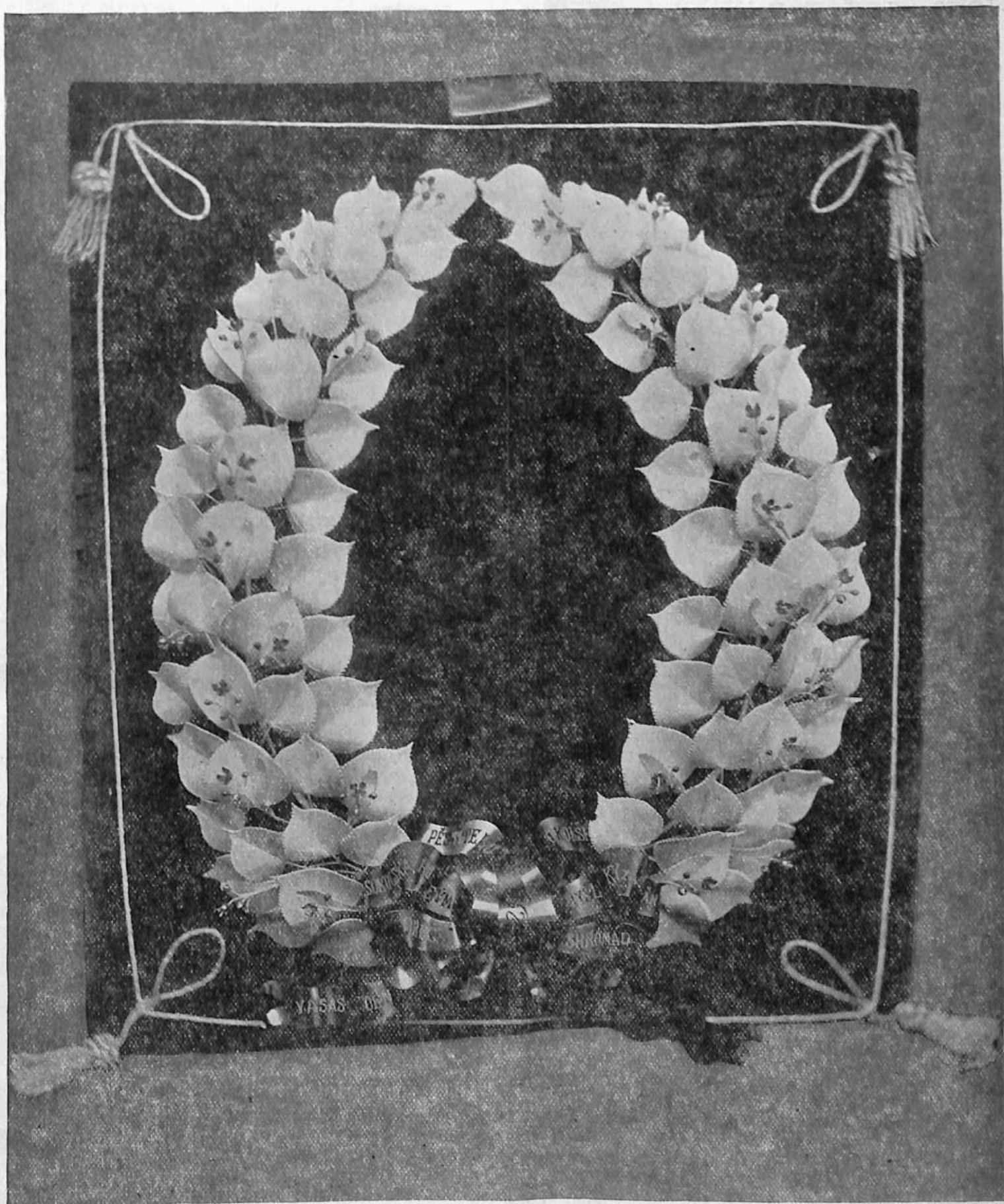
Prijmětež se stejnou upřímností dar náš, který nechať Vám i potomkům Vaším stále připomíná, že i Vy Jste haluzí velké lípy slovanské, že z ní Jste vzešli, vyrostli, z ní život a sílu, schopnosti i přednosti duševní Jste čerpali, jí že náležeti má láska a oddanost Vaše.

My s radostným pocitem pohlížíme na utěšené výsledky horlivé práce Vaší a přejeme Vám i Vlasti, aby ony zůstaly trvalými a pevnými podporami národního života sourodáků našich v Americe.

Kéž duch Fugnerůva a Tyršův i na dále udrží v prsou Vaších plamen posvátné lásky k drahé domovině a nadšenou snahu po všestranném rozvoji tělesném i mravním ku oslavě a povznesení lidu českého, jemuž jsme všichni síly své věnovali. — Na zdar! Na prej!

Předsednictvo Č. O. S.

Dr. J. Scheiner, Dr. J. Podlipný,
t. č. jednatel. t. č. starosta.

V památný den v Chicagu, 12. srpna 1893, Česká Obec Sokolská horlivým pěstitelům sokolské myšlenky za okeanem shromážděným s bratrským pozdravem: Na zdar!

Několik provedlivých návrhů.

Dovolují si v. v. N. J. S. upozorniti, že bylo by prospěšno a snadno provéstí následující:

1. Zasíláti každému sboru patřícímu k N. J. S. zdarma po jednom výtisku Sokola Amerického, aby jej tento pro knihovnu svou zachoval.

2. Objednati pro každý sbor N. J. S. po výtisku „Sokola“.

3. Přičiniti se k tomu, aby všechny sbory N. J. S. staly se členy „České Lígy“.

4. Postarati se o to, aby „úvahy a řeči dr. Miroslava Tyrše“, k jichž vydání v Praze přikročeno, došly nejhojnějšího rozšíření mezi našimi Sokoly.

Uvedené návrhy snadno, velmi snadno dají se uskutečniti a trvám že provedení jich bylo by nám ku prospěchu. Dovolím si každý z návrhů jen jediným důvodem opíti:

a) Sokol Americký již na šestnáctý rok vychází, však žel není snad sboru, sokolského (v Americe) jenž by ve své knihovně všechny úplné ročníky časopisu našeho choval. Jak to vypadá?

b) Pro cvičitele neb náčelníka, jenž cvičení členů má na starosti, nutně „Sokola“ třeba jest a to velmi často. Po přečtení ať odevzdá jej knihovně sborové.

c) Mohl by někdo z nás právem zváti sebe Sokolem, kdyby jeho vlastenecká obětavost ani tak daleko nesahala aby členským nepatrným příspěvkem k účelům České lígy nepřispěl?

d) Úcta k zakladateli Sokolstva Mir. Tyrši, již každý z nás v míře vysoké cítí, ukládá nám za povinnost abychom všichni užili té příležitosti, kdy možno nám bude seznámiti se s myšlenkami a názory velikého učitele našeho, kdy tyto vydány budou v souboru. — Na zdar!

K. Š t u l í k.

Česká liga v Americe.

Záslužné dílo započaté sokolskými sbory v Americe, pokračuje. Že věc rychleji ku předu nejde, jest hlavně vinou nynějších bídných poměrů, nejistoty a stísněnosti, kteréž mysl lidu stále zaměstnávají a znepokojují. Přes to však učiníme co bude možného. Liga také na nikom nemožností nežádá; 5 ctů, čtvrtletně i chudšas na vznešenou věc národní zajisté rád dá.

Že v Čechách pomoci jest třeba, i že též od nás z části se očekává, dokazuje delší dopis z Prahy zasláný „New Yorkským Listům“, jehož jen kratičký začátek a konec vyjímáme:

„Sbíráte v Americe peníze. Založili jste za tím účelem ligu, která jak dočetl jsem se, má za účel mimo jiné podporovati opoziční hnutí v Čechách. Konečně jednou šťastná myšlenka! Nynější boj našeho národa nebude jen bojem s koalici polsko-německou, ale vlastně také s Rakouskem a spojeným s ním — Německem. Rakousku, totiž vídeňské vládě a dynastii s císařem v čele jedná se o to, povalit za každou cenu nás Čechy a zem naši vydati Němcům na pospas.“ —

„Tedy jako Irům kyne spása, svoboda, volnost, od sourodáků v Americe, zrovna tak může se nám Čechům dostati pomoci hlavně jenom od Vás, Čechů Amerických.“

V neděli, 17. prosince, odbývána byla v místnosti Plz. Sokola v Chicagu schůze lígy, v níž přihlášeno bylo as 30 spolků; od té doby opět as 30 spolků ve schůzích svých uneslo se všemi svými členy do lígy se přihlásiti. — O schůzi té z „Denního Hlasatele“ vyjímáme:

„Ačkoli bylo v ten samý čas odbýváno mnoho schůzí politických skoro v každé wardě, přece návštěva schůze této byla četná. Schůzi zahájil předseda Lígy pan J. Kašpar, po přečtení protokolu a po schválení jeho byly čteny došlé dopisy českých spolků, v kterých založení Lígy nadšený souhlas vyvolalo a přistoupení, jakož i zvolení zástupců do Lígy oznámeno bylo. Jen několik spolků pro vyčerpanou pokladnu své přistoupení na pozdější dobu ustanovilo. Národní Liga v Americe, která tak vřelého přijetí u českých spolků našla a která tak slechetný účel za svůj cíl si vytkla, stane se střediskem všech vlasteneckých spolků českých v Chicagu, takže v krátkém čase nebude žádného spolku českého v Chicagu, který by v Národní Líze zastoupen nebyl.“

Dne 14. t. m. opět se měla schůze lígy odbývati, o níž ovšem ještě zpráv mít nemůžeme, jež ale příště podati neopomeneme.

Sokol Americký.

— Těl. Jed. Sokol Tyrš v Cedar Rapids zařizuje tělocvičnou školu pro dívky. Příspěvek za dítě ustanoven na 15c, měsíčně aneb na \$1.00 ročně.

— V Chicagu zemřel m. m. Aug. Volenský, známý osobně snad většině všeho členstva Nár. Jed. Sokolské. Od založení Nár. Jed. Sokolské zastával různé důležité úřady. Od r. 1879 do konce 1881 byl jednatelem výk. výboru a pořadatelem „Sok. Am.“, r. 1887 byl předsedou ústředního výboru pro uspořádání sokolské výpravy do Čech, již se též účastnil, a j. v. Až do své smrti byl členem T. J. Sokol „Čechie“ v Chicagu, při kteréž jednotě též různé důležité úřady zastával.

— Sokolky Těl. Jed. Sokol v Omaze provedly při plesu svém, jež m. m. pořádaly, cvičení s tyčemi.

— Sbor Sokolek Slov. Lípy v Chicagu pořádal veřejné cvičení ve spolkové místnosti na De Koven ulici, které potkalo se s všeobecným uspokojením. Návštěva byla četná a obecenstvo s velkým zájmem sledovalo výkony českých našich Sokolek. Po přednesení vzletného proslovu Sokolkou sl. Krizanovou, provedly denní žakyně prostoevik s činkami, načež Sokolky představily se čbecenstvu s tyčemi. Zajímavý byl skok do dálky provedený denními žakyněmi, což platí i o skoku na šíř, provedeném Sokolkami. Výtečně kroužila kužely sl. Strachotova. Po pěkném živém obrazu následoval ples, který potrvál v příjemné náladě dlouho do noci. „D. H.“

— Župě Chicagské i župě východní nastává práce, již by se do tyčeni výborové, kteří k tomu zvoleni budou, bez odkladu měli uchopiti. Musí se zvoliti město, kde závody obou žup mají být letos odbývány, dlužno zajistit k závodům příhodné místo, připravit nějaká společná cvičení (prostoeviky, cvičení tyčemi, kužely aneb podobná) a vykonati množství menších prací.

— T. J. S. „Chicago“ odbývala na Sylvestra zábavu spojenou s cvičením, jež dle zpráv časopisu dobře se vydařilo.

— Jest doba plesů, i dlužno připomenouti sokolským jednotám, že přiří se našim zásadám pouštěti nedospělé dívky do plesů, kde tělesně i mravně se kazí. Některé jednoty již přístup do plesů dětem zakázaly, i nadějme se, že dobrého toho příkladu budou všechny ostatní jednoty následovati.

Společný cvičitel.

Národní Jednota Sokolská hledá všestranně vzdělaného cvičitele tělocviku co společného cvičitele. — Služné \$75.00 měsíčně. — Cestovní výlohy kryje Nár. Jed. Sokolská, ubytování a stravování obstarají bezplatně sbory, u kterých cvičitel cvičí. Nabídky přijímá jednatel. — Na zdar!

Jos. Říha, jednatel,
1368 Ave. A, New York, N. Y.

Náš časopis.

„Sokol Americký“ slaví patnácté výročí své v novém šatě, v nové úpravě. Za těch patnácté roků také hodně vyrostl, jak na zdravé a silné dítě sokolské se patří.

První číslo listu našeho vyšlo dne 10. ledna r. 1879. Podáváme zde zmenšený snímek první stránky prvního čísla. List měl tehdy velikost 7x10 palců, byl osmi-stránkový a tištěn byl na růžovém papíru různých odstínů. V té velikosti a úpravě vycházel list náš 5 let — až do konce r. 1883.

Počátkem r. 1884 byl list náš dvojnásobně zvětšen (10½x14 palců) a lépe upraven. Růžového papíru zanecháno a tisknut na papíru bílém. V té velikosti a úpravě vycházel po 7 let, až do konce r. 1890.

R. 1891 list opět zvětšen, tak že sice vycházel v menším formátu (ve formátu nynějším, 9x12) avšak o 12 stránkách. Tak vycházel po tři roky až do konce minulého roku.

Usnesením sjezdu, kterýž odbýván v srpnu předešlého roku v Chicagu, časopis náš zvětšen od tohoto čísla na míru nynější, na 16 stránek a obal, i uzná zajisté každý, že to měsíčník slušný a za 50 centů ročně velmi laciný. — Nákras na první stránku t. listu (na obal) pracoval český malíř, p. Josef Burian, v New Yorku usdlý, i provedl na něm myšlenku svou. Představuje českého Sokola stojícího na americké půdě a hotového k boji za všechno dobré a šlechtné. —

List náš vzrostl též znamenitě co se počtu odběratelů týče. Před 15 roky tisklo se jej 500 výtisků (Národní Jednota Sokolská měla tehdy 388 členů), nyní tiskne se jej 3600 výtisků (N. J. S. má nyní as 3300 členů).

Prvním pořadatelem listu byl Gustav B. Reisl, tehdy člen Těl. Jednoty Sokol v Chicagu, jenž nyní jest jedním z redaktorů týdeníku „Slavie“ v Racine, Wis., vycházejícího. List řídil až do konce prvního roku, 1879. Podotknouti musíme, že tehdy byl úřad pořadatele listu sloučen s úřadem jednatele výk. výboru, což potrvávalo 5 let, až do počátku roku 1884.

Druhým pořadatelem byl Aug. Volenský, tehdy též tušíme člen T. J. Sokol v Chicagu, jenž zvolen byv výk.

výborem co jednatel řídil list od počátku roku 1880 do konce roku 1881.

Třetím jednatelem výk. výboru a tím zároveň pořadatelem listu zvolen byl Jindřich Hájek, člen T. J. Sokol v Chicagu, jenž od počátku roku 1882 řídil list do konce roku 1883.

Čtvrtým pořadatelem listu byl Jos. Čermák, člen Plzeňského Sokola v Chicagu, jenž řídil list od počátku roku 1884 do konce r. 1885. — Tu stal se značný pokrok tím, že úřad jednatele výk. výboru byl od úřadu pořadatele listu oddělen, tak že pořadatel nemusil býti členem výk. výboru. Když výk. výbor přeložen byl sjezdem

z Chicaga do New Yorku, vzdal se br. Čermák úřadu pořadatele.

Pátým pořadatelem listu byl Fr. Lier, člen T. J. Sokol v New Yorku, jenž řídil list od počátku r. 1886 do července r. 1890.

Na sjezdu v Clevelandu zvolen byl šestým pořadatelem Karel Štulík, jenž řídil list od února 1889 do září 1893, kdy z úřadu toho odstoupil.

Sjezdem v Chicagu odbyvaným zvolen byl pak pořadatelem opět Fr. Lier, jenž od října min. roku tento list řídí. —

Načrtnuvše stručně dějiny listu našeho, chceme promluvit k bratrům Sokolům ještě několik slov.

List náš prostředníkem jest mezi námi všemi, na tisíce mil od sebe vzdálenými bratry. V něm obrazí se naše činnost, celý náš život, naše snahy, strasti i slasti. Každému Sokolu upřímnému jest list náš milým, každý Sokol horlivý zajisté jej čte a sobě

ho ukládá. Několik ročníků listu našeho svázaných v knihu, tvoří spis vzácný, jež nikde koupiti ani jinak opatřiti si nelze. Jest to historie našich jednot, dějiny celé Národní Jednoty Sokolské. Pořadatel t. l. ukládal si „Sokola Amerického“ od počátku jeho vycházení a má úplných 15 ročníků. Knihu, již tvoří prvních 5 ročníků, chová jako vzácnost. A kniha ta jistě vzácností jest, neboť pochybujeme, že knih takových deset jest na světě.

Vybízíme proto členy, aby časopis náš si ukládali. Dobrý jest též návrh br. Štulíka, aby jednoty pro knihovny své list náš si ukládaly. Výk. výbor zajisté s radostí každé jednotě po výtisku k uložení pošle.

Ročník 1.	Chicago, 10. ledna 1879.	Číslo 1
Pořádk: GUST. B. REISL. — Vydává VÝKONNÝ VÝBOR.		
VYCHÁZÍ vždy 15. každého měsíce. — KUKOPERTY pro „Sokola Amerického“ mohou být posílány do N. Yorku, kde je katedra redakce na parku 10. čísla 10. ulice, Chicago, Ill.		

Bratřím Sokolům!

Jest tomu něco děle jednoho roku, co podalo se v kruzích sokolských jednati o důležitosti a poje ní všech českých tělocvičných jednot v Spojených Státech a když brzy na to v časopisech česko-amerických otčlo se provolání bratrské jednoty novoročské, pobízející k založení Národní jednoty Sokolské, stala se záležitost ta předmětem čilého rokování v soukromí i v veřejnosti vedeného.

Četné jednoty naše uznávaly náležitost i prospěšnost návrhu novoročského i počalo se v časopisech jednati o něm. Přiláhalo rozličné rokování to mělo však za následek, že by krásný podnik náš byl téměř o ně se stroškotal, i zdálo se již, že krásná tato myšlenka — jako tak mnohá jiná dobrá — vznikla jen pro to, abychom ukázali, čeho postrádáme a čeho pro nás ne, nepatrné překážky domoci se nemůžeme.

Nastal však obrát k lepšímu. Když domýšleli jsme se již, že uskutečnění Národní jednoty Sokolské neprovedeme, došel návrh novoročský čteného souhlasu i příkladem k volbě místa, kde by první sjezd sokolský odbýván byl. I př. prvním hlasování o místo sjezdu zvolen Cleveland, když však brzy na to shledána nesprávnost nějaká v sčítání hlasů, přikročeno k nové volbě místa a tentokrát posetím davěrou město Chicago, nejvíce Čechy obydlené a v národním ruchu nejelší.

Dne 11. srpna sjeli se v Chicagu zástupcové 10 bratrských jednot zastupující něco více 400 lidí, dne 12. odbývala slavnost příměření; uspořádaná oběma chicagskými jednotami a dne 13. srpna roku 1875 za počalo zasedání vyslané.

Bratři Sokolové! Nebudeme se rozepisovati o uspořádání sjezdu našeho, neboť jsou zveřejněny v stanovách Národní jed. Sokolské, založené dne 13. srpna 1875 a jsou Vám a čtenáři známa.

Předkládáme Vám dnešním první číslo „SOKOLA AMERICKÉHO“, o jeho vydávání většina bratrských jednot rozhodla, chceme promluvit k Vám pouze několik slov a upřímně srdce vycházejících.

Do nášeho života jednoty naše spůsobem založeným a to bylo jednou z hlavních příček k zaražení Národní jednoty Sokolské; tělocvič, tento neblávnější náš úhel, ležel téměř úplně ladem, jelikož cvičení tělo se přizní pranepravně části členstva. Jednoty naše kráčely rychlým krokem vstříc své záhubě a nadějně spolky Sokolské byly by zahynuly a přilby v zapomenutí podobné Slovanským Lipám, zakladaným v prvních letech českého osazení se v Spojených Státech.

Málokterý spolek přinesl pěstování a udržení národnosti české v této nové naší vlasti tak nešťastných obětí duševních i hmotných, jako nás; jednoty tělocvičné a přece ocelly se na pokraji záhuby. Málokterý spolek prospěje národnosti naší v budoucnosti více než naše jednoty a přece počali jsme již osiřovati, obecenstvo české počalo se státi vzhledem k analám našim mrtvěním.

Co bylo toho příčinou? Jednak nedostatky a chyby v zřízení, v ustroji jednot našich, jednak a poslední době usuzi Čechy americkými zmáhající se nástnost, která odvrací je od všeho, co nealibuje prospěchu hmotného. Jsou to, přátelé druzi, slova trpká, proto však neméně pravdivá. V poslední době nalezly přilby pouze

O podobnosti druhů cvičebních.

(Píše F. Kožíšek.)
(Dokončení.)

P ř e m y k .

Přemýk jest kružný pohyb z visu prostého podporem do visu, bez dotyku, nohama napřed. To jest definice, která úplně vymezuje přemýk. Pravili jsme, jest k r u ž n ý pohyb; kdyby toho nebylo, mohli bychom přejíti na příklad výmykem do podporu a sřitem do visu; vykonali jsme tím pohyb protichůdný, ale také vyhovující vytčení: přechod z visu podporem do visu. Z toho patrno, že slůvko k r u ž n ý jest v definici nutné. Pravili jsme, jest pohyb z visu p r o s t é h o, poněvadž přemýk závěsem, ač by c e l é definici vyhovoval (viz přemýk zadem vysazeně ze závěsu obounož), našemu obvyklému pojmu o přemýku nevyhovuje.

Pravili jsme, že přemýk skládá se ze dvou druhů: z výmyku a smyku (ovšem bez dotyku). Toho použití lze při výkladu a popisu cvičení; chci-li na příklad vysvětlit, co jest to předvih — řeknu zkrátka předvih skládá se z výšinu a smyku tahem (bez dotyku). Cvičenec, který zná výšin a smyk tahem, pochopí hned po tomto výkladu, co jest předvih atd. Přemýk z podporu jest dle toho buď sestavou: smyk — výmyk — smyk, aneb: smyk — přemýk nepatří dle tohoto výkladu mezi jednoduché přemýky.

T o č .

Toč jest kružný pohyb z podporu visem do téhož podporu. Jest k r u ž n ý m pohybem, poněvadž jinak bychom mohli přejíti na př. smykem do visu a protisměrně, tedy vzepření zase do podporu, a tím bychom vyhověli požadavku přechod z podporu visem do podporu. Jest tedy slůvko k r u ž n ý nutné. Jest pohyb z podporu visem do t é h o ž podporu. Mohli bychom vykonati na příklad cvičení: z podporu v předu smyk — průvlek — vzepření cukem vzadu; cvičení toto vyhovuje celé definici: toč jest kružný pohyb z podporu visem do podporu — ale nevyhovuje určení do t é h o ž p o d p o r u . Podobných přechodů kmihem — které podobají se točům, ale nejsou jimi — jest značná řada a mnohé z nich omylem točí nazývány bývají. Na př.:

1. Z podporu vzadu podchm. smyk kmihem (nohama napřed!) — vzepření kmihem (puštěním rukou) do nadchmatu.
2. Z podporu vzadu podchm. smyk — průvlek — vzepření vzklopmo.
3. Ze sedu uvnitř rukou smyk — průvlek — výmyk předem atd.

Pravili jsme, že toč jest kružný pohyb z podporu visem do téhož podporu. Přechod tento státi se může buď hlavou nebo nohama napřed aneb také jinak řečeno toč jest podvojnou sestavou druhů: 1. smyk — výmyk aneb 2. sřit — vzepření.

Většina točů, které známe, jest přechod z podporu shodným visem do shodného podporu, to jest my vracíme se kruhem, aniž bychom polohu těla změnili, do původního podporu. Toč ze vzporu nazad jest takovou shodnou točí, neboť ze vzporu nadchmatem vykonáme smyk do visu vnesmo prohnutě a z toho výmyk do vzporu. Ale některé toče činí přec jen výminku; na př. veletoč koná se ze vzporu smyk kmihem (odkmih) do

svisu (jest ke vzporu neshodný) a výmyk do vzporu. Ale tato výminka jest u všech přechodů z visu do podporu a naopak, tedy i u výmyku, vzepření, smyku i sřitu, že se vzpor a svis spojují jakoby shodny byly. Velkotouč jest zase shodnou točí, neboť ze stoje o rukou vykonáme smyk kmihem (odkmih), přejdem do shodného svisu a zas vracíme se do shodného a původního stoje o rukou.

Další neshodnou točí zdá se býti toč v nárttech, kterou konáme vlastně ze vzporu, odrazíme tělo od hrazdy — přejdeme do visu v nárttech (protože podpor v nárttech vratký, nesnadný a nepěkný) a pak zas do původního vzporu se navracíme; podobně se to má s točí závitěm a s točí o patou atd.

Od jednoduchých točí sluší dobře rozeznávati sestavy smyku — výmyku a sřitu — vzepření, při nichž vis i podpor měníme.

Na příklad cvičení: Ze vzporu smyk do — závěsu pravonož — výmyk do sedu roznožmo. Při tomto cvičení vykonali jsme kružný pohyb, přešli jsme ale do neshodného visu a ukončili neshodným podporem (sedem). Toto cvičení tedy není již točí jednoduchou, nýbrž sestavou. Podobných cvičení v novější době vyskytlo se množství, avšak názvy užívané nejsou vždy správné, a přec, jak patrno z uvedeného, naše soustava sokolská podává názvy velice přesné a důsledné.

M e t y .

Vytkli jsme pravidlo, že každý vis má svůj shodný podpor a naopak každý podpor svůj shodný vis a dále jsme z toho soudili, že každý pohyb z visu do podporu má shodný pohyb z podporu do visu a na konec soudíme, že pohybům ve visu odpovídá shodný pohyb v podporu (a naopak), neb jinak, že cvičení ve visu podobají se cvičením v podporu. Z toho jde, že jsou-li mety v podporu, musí být také mety ve visu.

Příklad. Ze vzporu vykonáme výsed únožmo pravonož vně. Vzporu odpovídá vis vnesmo, sedu únožmo pravonož odpovídá závěs pravonož vně.

Patrno, že obě cvičení jsou naprosto shodná, ovšem protilehlá a tak vyhledati můžeme ke každému metu v podporu shodný met ve visu.

Příklady:

M e t y ú n o ž m o .

v p o d p o r u :	v e v i s u :
Přešvih únožmo pravonož dovnitř.	Přešvih(?)únožmo pravonož dovnitř.
Výsed únožmo pravonož dovnitř.	Závěs únožmo pravonož dovnitř.
Půl kola, celé kolo pravonož.	Půl kola, celé kolo pravonož.

Mety zánožmo a odbočmo (snad střížodnožmo?) jsou buď nesnadné nebo nemožné.

M e t y p ř e d n o ž m o

v p o d p o r u :	v e v i s u :
Přešvih přednožmo pravonož dovnitř.	Přešvih přednožmo pravonož dovnitř.
Přešvih přednožmo obounož dovnitř.	Přešvih přednožmo obounož dovnitř.
Výsed přednožmo pravonož dovnitř.	Závěs přednožmo pravonož dovnitř.
Výsed přednožmo obounož dovnitř.	Závěs přednožmo obounož dovnitř.

Kolo ($\frac{1}{2}$) přednožmo pravonož.	Kolo ($\frac{1}{2}$) přednožmo pravonož.
Kolo ($\frac{1}{2}$) přednožmo obounož.	Kolo ($\frac{1}{2}$) přednožmo obounož.

Mety skřemo

v podporu:	ve visu:
Prešvih skřemo pravonož.	Prešvih (průvlek) skřemo pravonož.
Prešvih skřemo obounož.	Prešvih (průvlek) skřemo obounož.
Kolo skřemo únožmo pravonož.	Kolo skřemo únožmo pravonož.
Kolo skřemo přednožmo pravonož.	Kolo skřemo únožmo — pravonož.
Kolo skřemo přednožmo obounož.	Kolo skřemo přednožmo obounož.
Stříž skřemo.	Stříž skřemo.
Skrěka.	Překot průvlekem.

Mety roznožmo

v podporu:	ve visu:
Prešvih roznožmo.	Prešvih roznožmo.
Výsed roznožmo.	Závěs roznožmo.
Kolo roznožmo skřemo.	Kolo roznožmo skřemo (?).
Roznožka.	Překot roznožmo.

Mety přemetmo ve visu nejsou možny. Překoty ve visu, jichž se užívá, spadají částečně mezi mety skřemo (na kruzích také prohnuté a natažené), částečně mezi mety roznožmo.

Mety ve visu na hrazdě, bradlech a na kruzích jsou na rozmanité způsoby velice bohaté a pro nižší a střední družstva příhodné; bádařem cvičiteli naskytuje se široký a vděčný obor zejména v sestavách s obraty, komiháním a ostatními druhy cvičebními.

V ý d r ž e.

Kolik výdrží ve visu, tolik v podporu. Každá výdrž v podporu má shodnou výdrž ve visu a naopak. Přednosu ve visu odpovídá v podporu přednos ve stoji o rukou, přednosu v podporu odpovídá přednos ve visu vznesmo po průvleku. Váze v podporu bez oporu odpovídá váha ve visu vpředu, váze ve visu vzadu váha ležmo v podporu vzadu atd.

Podobnost druhů cvičebních naučila nás znáti přesné definice jednotlivých druhů cvičebních — některým druhům jako smyku a sřitu, metům ve visu ustálí asi pevné místo v naší soustavě — podobnost tato přispěje také k ustálení a zdokonalení našeho názvosloví.

Podobnost druhů cvičebních dokazuje, jak promyšlená a důsledná jest naše soustava sokolská, která potřebí má ne kouskovité přetvořování, ale prohloubení, doplnění a rozšíření, jež pokračovati musí stejnoměrně s novými cviky a s duchem času.

Ve stati této nebylo možno vypočítati veškeré důslednosti této „podobnosti druhů cvičebních“, valná část práce ponechána musí býti praktickému cvičení.

Přepínání sil ve cvičení.

Pařížský dopisovatel „New York Herald“ v jednom ze svých posledních dopisů píše:

„Není na prostu mým úmyslem psáti proti tělocviku, jenž za nynější doby ve školách našich se pěstuje, neboť nikdo popírati ne-

bude, že děkujeme mu tělesný vývin a sesílení velkého počtu slabých a chorých dětí oběho pohlaví, které jinak v neudrživosti dospělosti, byly by najisto podlehly v zápasu o existenci. Ba uznávám, že i zdravým a silným jest řádný tělocvik ku prospěchu, neboť jim získávají na obratnosti, jistotě a sebevědomí.

Je to výstřednost v tělocviku, proti níž se obracím. Není zajiště moudré, vyhýbáme-li se jedné propasti a střemhlav vrháme se do druhé. A tomu podobá se nynější naše počinání, neboť ze strachu před duševním přepnutím stále více přepínáme se tělesně v našich rozličných cvičeních. Činíme tak při každé hře, v níž závodivost do popředí vystupuje jako hlavní bod, a kde tuto závodivost podporujeme. Je-li dítě neobratno neb neschopno k některé hře, neznamená to pro ně jen zklamání, nýbrž i hluboké pokoření. A dítě, jak známo, nesnáší lhostejně pokoření, nýbrž činí i zoufalé pokusy, aby se mu vyhnulo; vydává se za oběť tělesnému přepnutí, jež stává se skutečným nebezpečím, proti němuž nutno postavit se na stráž.

Již často z různých stran slyšeti bylo stížnosti na přepínání sil v tělocviku mládeže, nikdo však dosud nepodal tak pádných důvodů jako „Association Francaise pour l'Avancement des Sciences“ v Besanconu, jež ve výroční zprávě své uvádí výpovědi několika lékařů. Tito ve svých zprávách upozorňují na těžké srdeční vady, jež povstaly v dětech, které chtěly zvítěziti v běhu dospěly cíle vysílány a bez dechu; upozorňují na znetvořené kosti, jež znetvořeny byly při hře „footballu“, — na porušenou činnost vnitřností, zaviněnou přílišným ježděním na kole, — a na horečku způsobenou přepnutím sil při veslování.

Různé tyto choroby vznikají nejvíce při mládeži, která dosud roste. Nepravdivosti vyskytují se tu náhle a s velkou silou. Nedostávají se však přece bez výstrahy, neboť oznamují se povšechnou oslablostí těla a třesením údů, jež nastane po přílišném běhu, jízdě na bicyclu atd. Nedopřeje-li si odpočinku, slabost roste tak dlouho, až mladík neb děvče na lůžko uvrhne. Krvácení nosu, na něž jistě děti trpí, stává se častějším a trvá déle po každém přepnutí ve cvičení tohoto druhu.

Na vrub přepnutí sil cvičením připadají též jisté nepořádky v zažívání. Bylo již mnohonásobně zjištěno, že mládež porušila si trávení tuhým cvičením v nepříhodný čas (brzo po jídle, když žaludek byl v první práci). I čivní soustava může být porušena přepínáním sil při různých cvicích. Bolení hlavy a bezesnost možno též z části přičítati nemírnému rozčilení mysle, jež při některých lehce vznětlivých dětech vyvoláno jest tím, že na něco příliš se těší aneb když v něčem jsou zklamány.

Konečně, nedbáme-li ani nehod a neštěstí, jež téměř ztřeštěným ježděním na bicycle povstávají (co už bylo tu polámanou rukou a nohou, rozbito nosů atd., čemuž snadno rozumnou jízdou vyhnouti se lze), shledáváme u velkého počtu mladíků zkřivenou páteř, což nastane shrbeným sezením při prudké jízdě aneb při často se opakujících jízdách do vrchu.

Vzdor všemu tomu však tvrdím, že tělocvik jest mládeži věci nevyhnutelnou, má-li tělesně prospívati — ovšem tělocvik rozumně pěstovaný, kde pokračuje se od snadného k těžšímu a kde nikdy za žádných okolností síly se nepřepínají.

Turnér o turnérských spolcích.

V jistém německém listě Newyorském vyskytl se o turnérských spolcích amerických posudek velmi trefný, jenž zasluhuje bedlivého uvážení i se strany našich Sokolů. Turnér, jenž článek ten napsal, jest zajisté pozorovatelem bystrým, který neváhá pravdu pověděti, byť i trpkou byla. Článek ten zní:

Mezi turnérskými spolky dřívější doby a dnešními jest podstatný rozdíl. Poněvadž rozdíl ten ve spolkovém životě jest tak velké důležitosti, že vtiskuje mu zvláštní jen době přítomné vlastní ráz, bude zajisté dobře, když rozdíl ten stručně bude popsán. Bližší poznání rozdílu toho vysvětlí mnohé, co dosud širší obecnost, pokud o turnérské zaležitosti se zajímá, ne pochopovalo.

Dnešní turnérské spolky, za poměrů příznivých, mají čtvrtinu členů činných a tři čtvrtiny nečinných, aneb takových, kteří již dávno cvičiti přestali neb vůbec nikdy ani necvičili. Tento zvláštní poměr, jenž dříve úplně byl neznám — neboť členové nečinní tvořili výminku, — přetvořil stav věci tak, že dnes cvičící

členové ocitují se do jisté míry v postavení výmínečném, což v mnohém spolku dává se jim důkladně pocíťovat. Ne snad proto, že by jejich činnost uznávána nebyla, nýbrž proto, že následkem zvláštního tohoto stavu požadavky jejich na jmění spolkové nepoměrně rostou, v obráceném poměru k jejich počtu, jenž stále ještě se zmenšuje. Zní to podivně, vzdor tomu jest to ale pravdou.

V době, kdy takřka ještě každý člen turnéřského spolku v pravém smyslu slova turnéřem byl, účel cvičení byl jiný než dnes: cvičilo se jen k vůli tělesnému vývinu a pro zábavu. Osobní etičnost nalezla sice také uspokojení v turnéřských závodech, leč tyto závody měly ráz pouze individuální a netvořily nikterak hlavní část turnéřství. Čím více přerůstal počet členů nečinných nad počet cvičících, tím více zcela přirozeným postupem ztrácel tělocvik vážnost. Stával se věcí jednotlivců a přijímal na se znak „sportu“. Cvičení stávala se složitější a s nimi též pravidla k závodům, jež nyní jsou hlavní věcí. Tím také se stalo, že potřeba jest více různého a drahého nářadí k tělocvikův nynějšímu.

Postavení, jaké nyní cvičící členové ve spolkovém životě zaujímají, podobá se v mnohém ohledu tomu postavení, jaké zaujímali svého času pěvecké, hudební, dramatické a jiní umělci, kteří hrbaty a knížaty vydržováni byli. Rozdíl je tu jen ten, že místo oněch šlechticů zaujímá spolková většina.

Jako zmínění šlechtici, tak i tato většina připisuje si do jisté míry zásluhu o výkony protežovaných a jsou její chlouboi. Na cvičících žádá se stále něco nového, dosud nevidaného, požadavky většiny stále v tom ohledu rostou — vždyť za to platí! Namísto aby sami cvičili, dají si cvičení jen ukazovati, a následek toho jest, že turnéřské spolky více neb méně povahu turnéřských spolků ztrácejí. Zdáli ku svému prospěchu neb ku škodě, o tom nechť si utvoří každý úsudek sám. Vysvětlení této věci bylo však nutným k pochopení mnohých úkazů ve spolkovém životě turnéřském.

Sokol Slávský.

O kursu cvičitelském v Praze odbývaném vyjímáme ze zprávy náčelníka Čes. Obce Sokolské: Kursu cvičitelského, který konán od 1.—31. srpna účastnili se celkem 33 členové. Z těch vyslala župa Středočeská 11, Podbělohorská 6; po 2 ž. Východočeská, Fugnerova, Krkonošská, Podřipská a Žižkova; po 1 župa Tyršova, Plzeňská a Husova. Jeden posluchač byl členem Sokola Pařížského, dva vyslala družná Morava. Návštěva byla dobrá, pouze bří ze Dvorač-Podolí neplnili přesně to, k čemu se byli předem zavázali. Hodiny rozvrženy následovně: Každodenně od 7—8 Soustava tělocvičná (přednášel br. Hron). 8—9 Metoda cvičební (přednášel br. Klenka). 9—11 Cvičení na nářadí (vedl náčelník Č. O. S. po jeho odchodu na vojnu br. Holeček). V úterý, ve čtvrtek a v sobotu přednášena od 11—12 anatomie p. dr. Šrucem. Odpůldne probírány v pondělí, ve středu a v pátek od 5—6 skupiny, kužele a různosti br. Klenkou, od 6—7 prakticky cvičení prostná, pořadová, jakož i úpoly br. Hronem a od 7—8 přednášky „Dějiny tělocviku“ br. dr. Scheinerem. V úterý a ve čtvrtek probírány od 5—8 hry, vrh oštěpem, kamenem atd. (br. Klenka), v sobotu od 7—9 cvičili posluchači ve družstvech Sokola pražského. Jedna hodina v témž dni věnována „Organisaci spolkové“, kterou přednášel br. Vaníček st. Pilná návštěva odměněna též všeobecně dobrým prospěchem, tak že s potěšením zvátí lze kurs letošní jedním z nejzdařilejších.

Časopis „Sokol“ vydávaný pražskou tělocvičnou jednotou „Sokol“ jest bez odporu jedním z nejlepších časopisů věnovaných tělocvikův a organisaci tělocvičných spolků. Sokolové čeští důstojně jsou reprezentováni listem svým před cizinou. Časopis „Sokol“ se etí snese porovnání s tělocvičnými časopisy německými, francouzskými, anglickými a j., ano namnoze je i předčí. A vzdor tomu odbírá výtečný ten list tak málo bratří v Čechách, že to je až k neuvěření. Celkem tiskne se „Sokol“ pražský ve 2000 výtiscích. Chudí, nepatrní vystěhovalci čeští v Americe mají svůj sokolský list, jenž tiskne se ve 3600 výtiscích. Je to zahanbující faktum pro ohromný počet Sokolů v Čechách, že neuznávají potřebu odbíratí svůj sokolský list, jenž výborně jest řízen br. Jos. E. Scheinerem. Jakým mohl by teprve list ten býti, kdyby všichni Sokolové v

Čechách učinili si povinností odbíratí jej! — Redakce a administrace „Sokola“ pražského, zvouce k předplacení, praví: —

Na prahu 20. ročníku listu našeho zveme družné čty Sokolstva k hojněmu předplacení na jediný list zájmům jeho věnovaný. Máme nejpříjemnější snahu a nejlepší vůli vyhověti všem požadavkům co den rostoucím a udržeti list náš na výši dnešního rozvoje Sokolstva důstojně, tak aby on byl jemu nejen věstníkem činnosti spolkové ale i věrným hlasatelem jeho snah a tužeb, učitelem a rádcem a směrdatným zdrojem účinné práce vlastenecké. Obsah minulých ročníků jest našim vysvědčením; že na dále výše spěti chceme a k dokonalosti pracujeme, nemusíme ubezpečovati, i žádáme všechny věrné přátely své za vydatné spolupůsobení podotýkající, že „Sokol“ jako společný organ Sokolstva má výhradně tento cílek na mysli a tudíž přístupným jest bez rozdílu všem, kdo s věcí naší upřímně smýšlí. — I příštím rokem vydávati budeme list náš v rozměru 3—4 archů měsíčně, v měsících letních dvakrát za měsíc, jakž nám zaručená podpora České Obce Sokolské, za níž tuto srdečně děkujeme, umožňuje. — Obracíme se proto k br. jednotám sokolským s vyzváním, aby hleděly pokud možno v nejkratší době nové předplatitele listu našeho získati a tak k stálému zdokonalování a rozšíření přispěly. — Předplatne zůstává nezměněno a obnáší i s poštou ročně 2 zl., příletně 1 zl., do Ameriky za rok 1 doll., do Německa 3 marky 50 pf., do Francie 5 franků. — Vyzýváme i americké bratry k hojněmu odbírání časopisu tohoto. Adresa jest: Časopis „Sokol“, Václavské nám., číslo 70, Praha, Bohemia, Europe.

Různé zprávy.

Sokolská župa dolnorakouská. Za účelem vydatnějšího pěstování a šíření národní myšlenky sokolské v obvodu sídelního města rakouského usneslo se Sokolstvo vídeňské, zastoupené dnes již 5 jednotami s počtem asi 700 členů, sdružit se v župu dolnorakouskou. Dotýčné stanovy byly právě místodržitelství ku schválení předloženy. Tím vyhověno dávnému přání našich jednot, zvláště nejmladších, které v budoucí nové organizaci shledávají svou nejvydatnější posilu. Aby především odpomoženo bylo citelnému nedostatku spůsobilých cvičitelů, postarano jest již nyní o zavedení kursu cvičitelského, který dne 8. listopadu za velmi četného účastenství všech br. jednot byl zahájen. Nechť budoucí sokolské sdružení na půdě cizí zdárně prospívá ku etí jména českého v cizině. Na zdar! „Sok. Praž.“

A by se zabránilo možnému neštěstí ve školních tělocvičnách. Před několika dny udal se v jedné pražské škole při vyučování tělocviku nešťastný případ, že jistý žák při cvičení spadl s nářadí a poranil se nebezpečně. Případ tento není v pražských školách ojedinělý, jenže se o něčem takovém dovidá veřejnost teprve, když je případ povážlivý. Jako ve svrchu uvedeném případě tak i jinde v podobném případě stíhán bývá hned učitel, který je zodpověden za zdraví žáků svých v tělocvičně. Máme za to, že neuděje se tak v pražských školách právem, protože ukládá se učiteli zodpovědnost, s které ani učitel býti nemůže. Žádá se totiž na něm, aby vodil do tělocvičny současně až 80 žáků. Žádná tělocvična školní v Praze není tak prostorná, aby v ní mohlo tolik žáků cvičiti, může tudíž jen část žáků cvičiti a ostatní mají nečinně divati se na cviky stále se opakující, což je dojista brzy unaví a volnost prostoru sama sebou k větší pohyblivosti je popouzí. Co má nyní učitel dříve dělati? Má dávat výpomoc cvičícím žákům a úzkostlivě sledovati pohyby jejich na nářadí, nebo dohlížeti na děti, které necvičí! Stačí ohlédnouti se mu po nepokojném žákovi a cvičící žák může mu s nářadí spadnouti. Je nemoudré proto, že nařizuje se v Praze, aby se tolik dětí současně vodilo do tělocvičny. Kdyby se bylo dovolilo, aby se, kde je přes 40 dětí, tyto v tělocviku rozdělily na dvě oddělení a střídavě každé zvlášť se cvičilo, jako děje se při ručních pracích, mohlo se již mnoha takovým neštěstím zabrániti; snad nyní, když stalo se zase neštěstí při tělocviku, budou povolání činitelé ochotnější ku vhodnému rozdělení žactva při vyučování tělocviku tak, aby nebylo ohroženo zdraví dítek ani existence učitelů. Ostatně je potřebí, učiniti důkladnou prohlídku nářadí ve školních tělocvičnách, nebo jak se dovidáme, v jedné škole bylo na příklad mnoho děvčat v přímém nebezpečí života, že na ně špatně upravený trám pro hrazdu spadne. Zkrátka by na příslušných místech tělocviku v obecných školách mělo se věnovati více pozornosti než dosud.

„N. L.“

Z Paříže. Od té doby, co francouzská a zejména pařížská veřejnost počínají tak sympaticky si všimati našich českých událostí, a co francouzští gymnasté zahrnují naše Sokoly tolikými důkazy opravdového přátelství, připadá pařížskému Sokolu zvláštní čestný úkol, aby vůči Francouzům jaksi reprezentoval nejen sokolskou, ale i vůbec českou věc. Není to úkol tak snadný, jak by na první pohled se snad zdálo. Leč náš pařížský Sokol si počíná velmi statečně a dlužno mu to počítati za zásluhu tím větší, jelikož tato jednota záleží ponejvíce z dělníků a menších živnostníků. V říjnu konal pařížský Sokol výroční svůj banket, kterým jaksi chtěl odvděčiti se Francouzům za četné jejich projevy sympatie, a byv od nich tak často zván, chtěl po francouzském způsobu zase jednou uhostiti je. Pozval na prvním místě velkého patriotu a vysoce zasloužilého našeho přítele, p. Sansboeufa, který ochotně přijal nabídnuté mu čestné předsednictví, dále prof. Louisa Légera, který vždy stejně srdečně k nám Čechům se hlásí, pak gymnastu Leroya, nadšeného autora zprávy o cestě francouzských gymnastů do Čech r. 1891, pana Courtejaína, kterýž od té doby, co s gymnasty nás v Praze navštívil, tak upřímně k nám přilnul, p. Saudemonta, dinného a horlivého sekretáře gymnastické jednoty „Nationale“, spisovatele Viberta, p. Doublemarta, sekretáře Topografické jednoty, p. Bolleckera, cvičitele, Bonffarda, starosty gymnastických jednot z Arrasu, Creil a Melun a mnoho jiných. Při toastech promluvil br. Froehlich, starosta pařížského Sokola, pan Sansboeuf, který vzpomněl br. Dr. Podlipného, starosty Č.O.S., prof. Leger, p. Leroy, br. Schmidt-Beauchez a p. Vibert. Po banketu následoval ples, při kterém zde v Paříži přítomná a pod jménem „Orchestre des dames de Prague“ známá kapela pana Vondráka z ochoty obstarala hudbu. Tančilo se horlivě a i naši francouzští hosté vydrželi do rána. Slavnost konala se v elegantních salonech Excoffierových v Palais Royal, banket byl velice pěkně vypraven, jídla i vina byla první jakosti a v každém ohledu sloužil tento večírek pařížským Čechům ke cti. Týden na to v tentýž den odbyvána veřejná cvičení župy sekvánské a gymnastické jednoty „Libérale“ v Montmartre v Paříži. Členové pařížského Sokola, byvše tam pozváni, ovšem se dostavili. Byli, jak nyní už ani jinak není, na nejprvnějších čestných místech a na obou stranách předmětem nejvybranější pozornosti.

„N. L.“

Proti hrubému, znemravujícímu sportu vzmáhá se i u nás v Americe čím dále tím větší odpor. Jest to úkazem potěšitelným, neboť vysvitá z toho, že přece jen, ač pomalu, pokračujeme. — Na tisíce surovců těšilo se již na podívanou, jakou poskytne jim rvačka dvou pověstných pěstních rvačů Corbetta a Mitchela, vyhlédnuto již místo a konány rozsáhlé přípravy. Rvačka odbyvá se měla v Louisianě. Guvernér toho státu a nejvyšší státní úředníci mají však o zápasech pěstních jiné ponětí nežli sportové a proto vydal guvernér prohlášení, že rvačka v Louisianě odbyvat se nesmí. Pořadatelé rvačky na prohlášení guvernerovo však mnoho nedbali a v přípravách pokračovali. Netajili se úmyslem svým, že obrátí se k některému z osmi obvodních soudů, který zákaz guvernerův za neústavní prohlásí a tak že jim bude lze i přes zákaz guvernerův rvačku o cenu provést. Guvernér jest však pevně odhodlán rvačku jakýmkoli způsobem zamezit, i oznámil, že — naje-li se některý soudce, jenž by zákaz jeho protiústavním uznal — prohlásí stav obležení, povolá do zbraně státní obranu a brannou mocí rvačku překazí.

Nejbohatší kluby athletické ve Spojených Státech na počet členů a svého majetku jsou následující: S. I. A. C., Staten Island, N. Y., čítá členů 1000, majetku za \$100.000. Crescent A. C., Brooklyn, N. Y., čítá členů 1600, majetku za \$90.000. Athletic Club of Schuylkill Navy, Philadelphia, čítá členů 1800, majetku za \$150.000. Columbia A. C. Wash., D. C., čítá členů 1200, majetku za \$120.000. Boston A. A., Boston, čítá členů 2500 majetku za \$400.000. Chicago A. A., Chicago, čítá členů 1500, majetku za \$500.000. Denver A. C., Denver, Col., čítá členů 1000, majetku za \$250.000. Cleveland A. C., Ohio, členů 1200, majetku \$50.000. Louisville A. C., Ky., členů 800, majetku \$75.000. Detroit A. C., Mich., členů 1000, majetku za \$700. Montreal A. A., Canada, členů 1200, majetku za \$225.000. Athenaeum C., Toronto, Canada, členů 1200 majetku za \$50.000. Southern A. C., New Orleans, členů 1200, majetku za \$40.000. Olympic A. C., San Francisco, členů 1500, majetku za \$230.000. New York A. C., New York, členů 2500, majetku svého má za \$475.000. Manhattan A. C., New York, členů 3000, ma-

jetku svého za \$850.000. Staten Island C. and B. B. Club, členů 500, majetku za \$70.000. Englewood Field Club, N. J., členů 800, majetku \$50.000. Palma A. C., Jersey City, členů 600, majetka za \$500.000. A. C. of Buffalo, N. Y., členů 1500, majetku za \$100.000. Providence A. C., R. I., členů 700, majetek klubovní dům. Montclair A. C., Montclair, členů 600, majetku za \$75.000. Orange A. C., Orange, členů 600, majetku za \$75.000. Pastime A. C., St. Louis, členů 1200, majetku za \$75.000. Memphis A. C., Tenn., členů 600, majetku za \$70.000. — Jak vidět ze shora uvedených čísel, utěšeně rostou a bohatnou athletické kluby ve Spojených Státech na vzdor všem, kteří je nenávidí.

Football. Z New Yorku se píše: H. J. Van Duzen, pokladník University Athletic Clubu, pravi, že na den dikčičinění hrámíčem tak zvaná „Football“, mezi studujícími z university Yale a Princeton přinesla příjmu na 41 tisíc dollarů. Z toho se zaplatilo 6 tisíc dollarů nájmu z pozemku, kde hra tato se odbývala, 2 tisíce dollarů za postavení plotu kolem místa onoho, sedadla pro diváky a jiné věci, 2 tisíce kancelářskému za práci a jiné drobné vydání. V dopise tom pravi se, že vydání činí asi 14 tisíc dollarů. Hru onu navštívilo dle zpráv anglických listů na 26.000 osob. Vstupenek zhotoveno bylo 24.500, které byly všechny rozprodány. „The Pittsburg Dispatch“ pravi v posledním svém čísle, že obě university, Yale i Princeton, obdržely každá čistých 14.000 dollarů. Z toho vysvitá, že hra „Football“ se vyplácí, — ovšem jen na penězích a tu vyplácí se také všelicos jiného. Tak jak se nyní „Football“ u nás v Americe i v Anglii hraje, náleží mezi surovosti, jichž každý v pravdě vzdělaný člověk straniti se má. Pračky o míč provádí se tak bezohledně a s takovou divokostí, že mnoho mladíků bylo již při tom na celý život svůj zmrzačeno, ano jsou i případy, že hráči zaplatili to životem svým. Pokud se provádí tato hra s rozumem, nemůže také nikdo rozumný nic proti ní míti, jakmile ale zabočí do výstředností, musí se co škodlivá věc odsouditi. Přílišnost ve všem škodí!

Nechťjší athlety ze řemesla. Dnem 1. ledna vstoupila v platnost nová pravidla, jimiž má se vyčistiti kruh athletů z university Harvard. Pravidla ta jsou výsledkem dlouholeté práce a pozorování cvičitelů a předních gymnastů jmenované university. Nová pravidla vztahují se se stejnou přísností jak ku hře míčem, tak ku běhům, skokům a k „footballu“. Po leta již bylo vytýkáno athletům Harvardským, že ve středu svým nejen trpí athlety ze řemesla, ale že i k závodům je vysílají, aby jim vítězství vydobyli. Pravidla ta především tedy mají vyloučiti z kruhu athletů Harvardských všechny ty, na které by mohl i jen stín řemeslné atletiky padnouti. Pravidla podepsali co zástupci athletů B. G. Waters a G. A. Stewart. V pravidlech uvádí se, že jen amateur může závodů se účastnit jmenem university ať již co jednotlivce aneb v družstvu, a hned za tím definuje se slovo amateur v ten smysl, že kdokoli účastnil se buď před svým vstoupením na university aneb potom závodů jakýchkoli buď co jednotlivce aneb v družstvu za určitý plat, za cenu v penězích aneb za část vstupného, nebo kdo cvičením dobýval si živobytí, — nemůže být považován za amateura a nemůže být připuštěn jako závodník university. Závodů ve jmenu university nesmí se též účastniti nikdo ať jako jednotlivce aneb v družstvu, kdo není pravidelným posluchačem na university po celý rok. Posluchač, jenž pro nedbalost svou ve studiích přesazen jest do nižší třídy, zbaven jest práva účastniti se závodů universitních až do konce akademického roku aneb do té doby až rozhodnutím fakulty zase mu dovoleno do dřívější třídy se vrátiti. K závodům není připuštěn též žádný student, závodil-li v družstvu jiné university, dokud aspoň rok nebyl pravidelným posluchačem university Harvard. Žádný student nesmí závodit déle nežli čtyry roky. — Těmito pravidly bude mnoho předních athletů z university Harvard již letos ze závodů vyloučeno.

Výroční zpráva starosty Plzeňského Sok. v Chicagu.

Bratři Sokolové!

V dnešní výroční schůzi dovoluji si Vám odporučit různé návrhy, o kterých předpokládám že by bylo záhodno během příštího roku pojednati, jakož i podat krátkou zprávu o tom co se za poslední rok stalo.

Rok právě uplynulý byl pro nás Čechy Chicagské jaksí rokem

slavnostním a že Sokolové neslilví podíl na všem co veřejnosti české se týkalo nepokusí se nikdo popírat.

Již roku loňského dal sbor náš vznik myšlenky uvítání hostů z Čech na světovou výstavu zavítavších, a díky společnému výboru všech spolků uvítání jakož i slavnosti s tím spojené dopadly ku cti české národnosti; uvítání hlavní odbylo se v naší tělocvičně a místnost, která nám slouží pro schůze, byla ct. hostům vyhrazena k užívání, v této místnosti scházel se výbor a zde bylo střediště celého hnutí týkajícího se Čechů a světové výstavy.

Plzeňský Sokol vždy ochotně a bezplatně ku každé národní slavnosti propůjčil své místnosti, ba i své členstvo donutil aby vynechalo cvičení a propůjčilo tělocvičnu, když toho potřeba žádala.

Všichni Čechové uznávají výsledek českého dne na světové výstavě, den ten, 12. srpna t. r., měli by všichni Češi vzpomínat, byl to den sdružení všech Čechů — byla to slavnost jakou Češi nikdy před tím nepořádali a možná že nenaskytne se nám tak brzo příležitost pořádat podobnou slavnost s tak skvělým výsledkem. — Slavnost ta vzbudila zářlivost národností na počet a na zámožnost silnějších nás a měli bychom vzíti si příklad z toho a pořádati raději méně slavností národních ale za to důstojnějších a Český den na světové výstavě lépe by hodil se k oslavování než dny z dějin našich, které trpké upomínky v nás vzbuzují. — Ten den vítali jsme našeho slavného skladatele hudby Dr. Ant. Dvořáka jakož i krajana prof. Hlaváče, který hudbou oblažuje nám příbuzný národ, — Rusy v Petrohradě. — Ten den mluvil k nám náš milý lieut. guv. státu Ill. p. Jonáš, a co dále ten den ukázali naši bratři z celých Sp. St. že náčiní tělocvičné není jim cizí, že řádně otužili své svaly a že nepadnou bohda Americkému národu na obtíž, neb takoví hoši, silní a zdraví hoši, nemohou býti jinak než žádoucí každému národu Sokolové, ať náš kritik povídá co chce, když stál jsem s několika přáteli na stupních areny a díval se dolů na cvičící, tu byl jsem věru hrdým že jsem Sokolem a takových nás bylo více, kteří přáli jsme si býti mezi vámi v areně, v zápasisti.

Když vzpomněl jsem na toto cvičení, tu připadá mě porovnat toto s obyčejnými závody, kde se přísně počítá každý bod, kde cvičenci se hádají mají-li dostat 5 nebo 10 a co mě se týče, radil bych aby takové závody se zanechaly, neb nikoho nebaví, Sokolstvo nevzpružují, slabší odrážejí a vůbec pro nás Čechy se nehodí, ale odporučoval bych pořádání podobného cvičení, jak na výstavě, aby všichni Sokolové cvičili i nejen členstvo ale i žáci i děvčata; kdybychom upustili od pořádání fadních produkcí a jiných komedií i závodů a pořádali společně jednu sokolskou slavnost, šlo by nám to lépe k duhu a co hlavního nevychovali bychom mezi námi lidi, kteří by považovali tělocvik za sport, za prostředek k nějakému vyniknutí, ale dali bychom Sokolstvu ráz vychovávací, an bychom do naší slavnosti připustili slabé i silné a co hlavního, dívky obojího pohlaví. Proto odporučuji, aby příští cvičení župy Chicagské vzalo na sebe ráz podobný cvičení na výstavě a upuštěno bylo při něm od počítání „b o d ů“. Když zmínil jsem se o pořádání Českého dne, chei upozornit, že o opět byli Sokolové, kteří zajistivše si den (12 srpna) pro slet všesokolský a pro cvičení na výstavě, během jednání společného s ct. výborem na uvítání hostů přeměnili obyčejné sokolské cvičení na slavný Český den.

Tohoto Českého dne účastnilo se všechno Sokolstvo v Chicagu shromážděné, byli tu Sokolové z celých Spojených Států a kdo měl příležitost přehlednout jejich řady se savostným vozem v čele, ten musel doznat, že zahájení tohoto průvodu jim po právu příslušelo, ovšem že ctěné naše družky Sokolky také nežůstaly pozadu, jakož i ta drobota, to naše žactvo vypadalo jako malí obři. — Každý bez ohledu dával Sokolům čest a oni byli opravdu ozdobou průvodu.

Jako každá krásná věc má svou černou stránku, tak i Český den způsobil mezi Sokolstvem nedorozumění a sice k vůli účtům tím vzniklým a mimo Plz. Sok. a Slov. Lípy žádný sbor nejví velkou ochotu dosud z části nevyrovnané účty zaplatit.

Dále našli se též kritikové, kterým nezdálo se cvičení být podle chuti, ale nám co tomu tak dobře nerozumíme se to znamenitě líbilo a přáli bychom si takových cvičení více.

Po Českém dnu nastaly závody a tu jako obyčejně naše čtyři až neodnesly nejlepší vavřínové věnce ze zápasisti, nežůstaly pozadu a třetí cena v prvním a první v druhém druž., uspokojila nás, ať přáli jsme našim hochům více ve vyšším družstvu, přece jsme spokojeni že naši přeborníci odnesli ze zápasisti něco co více jest než první

cena a to byl způsob jakým si počínali a sice bylo to důstojné vystupování v otázkách sporných, kterouž vlastnost přičknuli nám přeborníci ostatní a to také něco znamená. — Sokolové, nedejte čest sboru našeho za žádný diplom, ale buďte vždy muži, a muž nehádá se o hračku.

Po závodech nastal sjezd Národní Jednoty Sokolské, odbyvaný v naší tělocvičně. Výsledek sjezdu jest vám známý a nechci opakovat co bylo napraveno. — Naše žádost o snížení poplatků k N. J. S. propadla, za to ale získána podpora pro sbory vydržující tělocvičné školy a doufám, že Plzeňský Sokol tuto podporu si zaslouží.

Po těchto slavnostech nastalo jakési zastavení, malá unavenost, která však dlouho netrvala a dnes jde vše řádně ku předu, zvlášť v tělocvičně, která pod nynější správou vospívá. Náš náčelník bratr Hurt i podnáčelník odstoupil (br. Chvalovský, který odjel do Čech) i nynější Haller, zajisté se přičiní, aby tělocvična vedena osvědčenými cvičiteli s br. Čermákem v čele, vychovala nám různé, statné a silné členstvo, které bohda nebudeme nikdy muset z řad našich vylučovati.

Ve sboru důvěrníků bylo hospodařeno tak jak poměry dovovaly a dluh byl uplácen hned jak byla sebemenší částka pohromadě, o čemž podá vám zprávu taj. tohoto ředitelstva dr. Jirka a pokladník br. Královce. Ze zprávy shledáte, že letos se neuplatilo tolik co v loni při vši obezřetnosti v pronajímání místnosti, jakou dokazuje br. C. Fiala.

Celé leto se zábavy neobdývaly a pro slavnosti národní byla místnost dávana bezplatně, ba i vybavení místnosti pro schůze hostů z Čech bylo obstaráno br. Fialu na jeho útraty, tak abychom výloh nečinili a přec hostům pobyt v této síni zpřijemnil.

Dosud nevyřízená záležitost jest ona volba 5členného sboru řiditelů, však doufám, že to bude v dnešní schůzi vyřízeno a že br. Král bude mít potřebné resoluce po ruce.

Pro dobro sboru dovoluji si upozorniti, zda nebylo by záhodno dnes zvolit výbor na pořádání výstavy v prosinci roku 1894. Když začlo by se hned agitovat, mohl by být výtěžek dosti velký, že by se stávající dluh zaplatil, že by i něco zbylo k dobru, aby mohlo se r. 1895 přikročit k ukončení naší budovy.

Dále upozorňuji, aby příští výbor na pořádání maskarního plesu i výletu, co možná záhy dni pro oboje zajistil a oznámil. Pořádání zábav musí se obmezit na menší počet, ale musí se tak pracovat, aby byly důstojné a aby též byl z toho finanční výtěžek.

V loni odporučoval jsem, aby byl pro Sokoly založen jakýsi besední kruh a aby pořádaly se přednášky, ale pro nával zábav a slavností v letě bylo to nemožné i doufám, že se to letos uskuteční.

Úředníci naši po obě pátletí dělali své povinnosti seč jejich síly stačily a správa pokud Vám známo, vedla se řádná až na to, že náš pokladník odstoupil některé poukázky nevyplatil a poděkovav se, přiznal, že prodělá v obchodě peníze ty, a žádal za poshovění; dnes odvezdal mě \$40 na účet této splátky, a poukázku na \$170 podepsanou jeho ručiteli. Doufám, že záležitost tato bude ku všeobecné spokojenosti urovnána. Nesrovnalost tato zavinila, že Plzeňský Sokol dnes dluhuje za 2 zprávy k v. v. N. J. S.

Mimo svých povinností k členstvu cvičicímu a ke škole tělocvičné, přistoupil sbor náš k různým národním podnikům a sice slíbil státi se členem sboru pro útulnu pro starce, členem sboru pro ochranu přistěhovalců, a vyvolal a s ostatními sok. sbory v život uvedl Nár. ligu v Americe, — spolek na podporu politiky národní v Čechách.

Liga tato nachází sic silné oposice s jisté strany a za nynějších stísněných poměrů půjde to asi z těžka něco velkého záhy vykonat, však doufejme, že tento účel najde vzdor oposici podpory mezi uvědomělými Čechy a spolky v Americe.

Dnes připadá opět volba všech úředníků spolku, jakož i sboru důvěrníků, a členové, kterým to jen trochu možno, měli by ochotně přijmout takové úřady a výbory, které mohou zastávat, aby správa byla dobrá. Jest vždy dobře, když jednou za čas změní se osoby v úřadech, an tím více členů má zájem o sbor bližší a proto doufám, že zvolíte schopného bratra za mého nástupce, a děkuji Vám za přizeň, kterou jste mě po tolik let počtili, a budu vždy váš

Na zdar! L a y e r.

Náčelnické zprávy.

V Čes. Am. Sokole v Manitowoc, Wis., cvičeno za listopad 9krát v 1 četě o 8–10členech. Cvičeno na hrazdě, bradlech, koze na šif. Nejpilnější byli Jan Vorel, Frank Švejda, Ladimír Nešpor, Josef Soulak. Nejčinnější v cvičitelském sboru byli: Ant. Kostlivý, A. J. Fanta, Jos. Kadeřábek.

Ant. Mlada, náč.

V T. J. S., St. Louis, Mo., cvičeno v listopadu 7krát ve 3 četách o 17členech. Cvičeno na hrazdě, bradlech, koni na šif a na děl, skoky, prostná atd. Nejpilnější byli: K. Bergstein, Josef Janda, Fr. Jeřábek, Ant. Hájek, Jos. Šiman, M. Ryska, T. Karas.

Tom. Ulrich, náč.

V T. J. S., St. Louis, Mo., cvičeno za prosinec 9krát ve 3 četách o 23členech. Cvičeno na hrazdě, bradlech, koni, skok, prostná a pořadová. Nejpilnější byli Ant. Hájek, K. Bergstein, Edw. Svoboda.

V T. J. S. Mladočech, Racine, Wis., cvičeno za listopad 7krát a za prosinec 8krát v 1 družstvu o 10členech. Žáků v listopadu 25, v prosinci 20 ve 2 družstvech. Cvičeno na hrazdě, bradlech, koni na šif i na děl, kruhy, vzpírání břemena, cvičení s tyčemi, prostná, skok daleký a vysoký, pořadová na místě i z místa.

Jos. Prostředník, náč.

V T. J. S. Klatovský, Chicago, Ill., cvičeno v listopadu 8krát v 1 družstvu o 8členech, v pros. 9krát v 1 družstvu o 9členech. Cvičeno na hrazdě, bradlech, šplhání, koni na šif a na děl, skok vysoký a daleký, o tyči, břemena. Nejpilnější byli: Petr Straka, Jos. Houda, V. Spěváček, Fr. Průša, Al. Mašek, Karel Roth.

Vác. Straka, náč.

V T. J. S. Čechie, Chicago, Ill., cvičeno v prosinci 9krát ve 2 družstvech o 13–14členech. Cvičeno na hrazdě, bradlech, koni na šif a na děl, koze, skok do výšky, o tyči a do dálky a cvičení prostná. Nejpilnější byli Martinek, Susterka, Churaň, Černý a Kotek.

Fr. Pecival, náč.

V T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, cvičeno v prosinci 8krát o 22členech. Cvičeno na hrazdě, bradlech, koze, koni na šif a na děl, prostocviky. Nejpilnější byli: Jan Příšil, Fr. Filip, Vác. Pohorský, Fr. Zbánek a Al. Hac. Starší četa Sokolů (vousatá četa) pokračuje zdárně ku předu.

J. J. Urban, náč.

Sbor Sokolek T. J. S. „Čechie“ v Chic., Ill. Celoroční zpráva za rok 1893. Cvičeno jednou týdně, každou středu. V měsíci lednu cvičilo 15–20 údků; žáků 24, v únoru 14–18 údků a 17–27 žáků, v březnu 18–19 údků a 21–27 žáků, v dubnu 15–19 údků a 21–23 žáků, v květnu 17–22 údků a 23–25 žáků, v červnu 13–18 údků a 19–22 žáků, v červenci 16–19 údků a 25 žáků, v srpnu 17–18 údků a 23 žáků. V tyto měsíce cvičeno o 3–4 četách, v září 16–19 údků, žákyně byly rozříděny na denní a večerní; denní cvičily 2krát týdně počtem 13, večerní s námi cvičily počtem 8. V říjnu 13–18 údků a 8 žáků, denních žáků 13, v listopadu 15–17 údků a 8 žáků, denních žáků 11–12, v prosinci 15–18 údků a 8 žáků, denních žáků 11, cvičeno o 2 a 3 četách. Nejpilnější členky byly: Anna Křišťan, Anna Mertlik, Anastazie Pech, Karolina Kadlec, Anna Červená, Stazie Blažek, Františka Macku, Marie Bartuš, Marie Prokeš, Elenora Jarka. Nejlepší žákyně byly: Františka Prokeš, Antonie Kizner, Emma a Marie Prokeš, Josefa Hereel, Olga Kudrle, Marie Mertlik, Marie a Terezie Křišťan, Marie Král a Emilie Jarka.

Johanna Macku, náčelnice.

V T. J. S. Sokol v Milwaukee, v první čtvrtletí od počátku ledna do konce března, odbývalo cvičení 26 ve 2 družstvech o 26členech. Cvičeno na hrazdě, bradlech, koni na šif a na děl, skoky, břemena. Nejpilnější byli v těchto měsících: J. Vašíček, J. Švehla, S. Šimandl, K. Rupringr, J. Nikl, A. Talasko, E. Straka, A. Petrásek, A. Chrudimský, M. Zajíček, V. Šimandl, K. Klinka, F. Teplý a J. Drbal. V tomto čtvrtletí přestali cvičit následující členové: J. Zelenka, B. Jiran, J. Koreš, F. Kaplan. Žáků cvičilo 20, žáků 25.

V druhém čtvrtletí od počátku dubna do konce června odbývalo cvičení 27, ve 3 družstvech o 28členech. Cvičeno na hrazdě, bradlech, koni na šif, skok vysoký, břemena, šplhání. Pilně cvičilo od 16 do 20 členů; žáků cvičilo od 20 do 30, žáků od 16 do 20.

V třetí čtvrtletí od počátku července do konce září odbývalo cvičení 19 ve 2 družstvech o 21členech. Cvičeno na všem hlavním nářadí, břemena, šplhání skok, prostná cvičení. 14 členů cvičilo pilně. Následující přestali cvičit: J. Vašíček, L. Kakač, J. Beneš, J. Petřílka, J. Drbal, V. Čížek a Jos. Zahorík. Žáků cvičilo 30, žáků 25.

Ve čtvrté čtvrtletí od počátku října do konce prosince odbývalo cvičení 26 v jednom družstvu o 10členech; z těch cvičilo 6 pilně; následující přestali cvičit: V. Straka, M. Zajíček, V. Šimandl, K. Klinka, A. Talasko. V tomto čtvrtletí cvičilo žáků od 40 do 50, žáků od 16 do 20.

Ant. Pittner, náč.

DOPISY.

Chicago, dne 26. prosince 1893. — V celoroční schůzi Plzeňského Sokola byl na příští půl roku zvolen starostou Sokol Franta Tomek, náměstkem Sokol Jos. Wištein, tajemníkem Sokol B. W. Nejedlý, 550 Blue Island Avenue, účetním Jan Jyran, 584 W. 18th St., pokladníkem Jos. Kašpar, náčelníkem R. Hurt, náměstkem tohoto Ant. Haller, knihovníkem Ant. Kalík.

Sbor důvěrníků sestává ze Sokolů F. C. Layera, Dr. Fr. Jirky (2 roky) J. L. Voborského a J. J. Krále (1 rok) a starosty Fr. Tomka. Výbor na pořádání zábav: Sokolové Fr. Čáp, Jan Šiman a Fr. Brouk.

Z podané zprávy Sokola účetního byl sbor nucen přikročit k vyloučení 17 členů pro neplacení příspěvků, a sice pp. Jos. Baite, Jos. Červinka, Karel Čihák, Jos. Fořt, Jos. Jebavý, Vác. Machek, Alois Marek, J. B. Pecka, Fr. Salák, Jos. Schneeberg, Adolf Souček, Victor Šebelík, Vác. Šlapák, Jos. Šilhánek, Jan Švejkovský, Franta Vaniš a Fr. Žďárský.

Jest to smutným úkazem sokolství česko-amerického, když Sokolové jsou tak liknavi vůči sboru.

V téže schůzi usneseno, by cvičitelové za pomoci pořádajícího výboru (zábav) vypravili vánoční stromek pro žáky a žáčky tělocvičné školy Plz. Sok., a dále by zpráva podaná dosavadním starostou, Sokolem F. C. Layerem, byla uveřejněna v „Sok. Am.“

Česká liga odbyvala dne 17. t. m. schůzi, kdež byly čteny přihlášky spolků a i záporné odpovědi na zasláné provolání. Na stávající mizerii překvapilo každého přítomného, když z 30 odpovědí 20 bylo příznivých. Po delším rokování usneseno odbyvati příští schůzi druhou neděli v měsíci lednu, t. j. 14. a zvoliti 15členné ředitelstvo.

Slavností vánočního stromku žáků a žaček Plz. Sokola účastnilo se 215 příštích Sokolů a Sokolek v průvodu rodičů v sobotu dne 23. t. m. Domáci tato zábava trvala jen do půldesáté večer, avšak zanechala u té drobtiny dojem nejlepší a příjemnou upomínku, jež v srdéčkách útle mládeže vzbudí lásku k sokolství. — Na zdar!

B. W. Nejedlý, t. č. tajemník.

St. Louis, dne 9. prosince 1893. — (Pozn. red.: Dopis tento z neznámé nám příčiny v St. Louis se zdržel; jak razítkem poštovním na obálce naznačeno, byl na poště v St. Louis ještě dne 12. prosince, do New Yorku pak došel dne 14. pros., kdy ovšem bylo již na uveřejnění jeho v čísle prosincovém pozdě. Byl již „Sokol Am.“ v ten den vytištěn. Tiskne se obyčejně 13. neb 14. každého měsíce a 15. se rozesílá.) — Ve svém dopise do říjnového čísla t. l. zmínil jsem se o vyjednávání našeho sboru s ředitelstvem zdejší národní síně Č. S. P. S. o prostrannou tělocvičnu a místnost vyhrazenou pouze pro nás k užívání. Napsal jsem tehdy, jak dlouho tu již bezvýsledně vyjednáváno a nyní mohu dodati, že jsme stále na tomž místě, a že vyjednávání stává se již pro jednotlivce pravou obtíží, neb směr, jakým se vyjednávání běže, charakterisuje až příliš dobře snahu v zmíněném ředitelstvu panující, aby sboru našemu v potřebách jeho pomoheno bylo.

V posledním čísle „S. A.“ (do něhož nebylo mi možno pro jiné záležitosti dopis napsat) četli jsme zprávu o veřejném cvičení našem a zdá se, že p. dopisovatel D. H., z něhož zpráva ona vyžata, chtěl se našemu obecnstvu neobyčejně zalichotit, napsav, že návštěva byla taková, že síň byla „do posledního místa plná“. S jakým úmyslem pak napsal to ostatní, nevím, ale uchovej nás toho tatík Žižka, aby ta čílost a pilnost cvičení nebyla jinde větší než u nás! Nechci onoho pána nikterak napadat, ale tolik jest jisto, že nám zde jest milejší ten, jenž o nás řekne byť i nepohodlnou pravdu, než ten, jenž nás chválí jen proto, aby vůbec o nás něco řekl. Celkový výsledek veřejného cvičení byl sice uspokojivý a dokázáno zde, že se cvičení v našem sboru běže určitým, jistým směrem, avšak dokázáno též, že jednotlivci nevěnují dosti pozornosti tomu, aby dojem jejich vystoupení byl též ladný. Zmíním se pouze o příchodu k nářadí a odchodu od něho, což jest u porovnání s vlastními výkony malicherností. Vim, jakou péči věnoval náš náčelník těmto příchodům a odchodům a přece i mnohý nejlepší výkon ztratil svého efektu právě touto maličkostí. Program volen byl výtečný a zvláště závěreční skupina s naší „Hej Sokolici“ byla velmi dojemná. — Program cvičení byl následovní:

ODDĚLENÍ I.

1. Proslov..... Sokol J. Král
2. Cvičení prostná, společná..... Žáci a žákyně
3. Kůň na děl..... 1. četa žáků
4. Bradla..... 1. četa žáků

ODDĚLENÍ II.

5. Cvičení s tyčemi..... Sokolové
6. Kůň na šif..... 2. četa
7. Bradla..... 1. četa
8. Bradla..... 3. četa

ODDĚLENÍ III.

9. Rej..... Sokolové
10. Kůň na děl..... 1. četa
11. Koza na šif..... 3. četa
12. Hrazda..... 2. četa
13. Hrazda..... cvičitelský sbor
14. Skupina..... cvičící členové, žáci a žákyně

Za to ale žel, že hned v zápětí po veřejném tomto vystoupení naši cvičenci tak ochabli, že naše malá tělocvična jest jim skutečně dosti velkou, což ale v krátkosti zase jistě vynahradí. Naši ochotníci sehráli dne 3. prosince drama „Nevinně odsouzen“ s dobrým mravním, a na ty zlé časy i slušným finančním úspěchem. Nuže, bratři! Končíme tento, pro Sokolstvo americké významný rok a co nevidět započnem nový a snad pro náš sbor neméně významný a důležitý rok a proto ruku k dílu! Každý dokaž, jak daleko jsi Sokol a nezapomeň, že „Na nás národ patří“!

Josef Burian.

Chicago, 4. ledna 1894. — (Ze Sboru Sokolek Těl. Jed. Sokol Čechie.) — Jest tomu již dlouho, co z našeho sboru bylo dáno jakých zpráv do „Sokola Amerického“. Ač bylo nám často připomenuto, přec toho nebylo dbáno; snad nedostatek látky? Nikoli, neb sbor jest v nejlepší činnosti, zvláště v poslední rok. Abych poněkud nahradila, co jsme zanedbaly, chei podati zde něco o naší činnosti. Sbor pokračuje dosti utěšeně; čítáme nyní celkem 44 Sokolek. Musím však podotknouti, že poměrně malý počet z nich navštěvuje schůzi. Ovšem, jsou některé příliš vzaleny, jiné opět provdány, takže nelze jim vždy býti přítomnu. Hořejší má slova, že sbor jest činným, hlavně platí cvičenkám; poslední rok znamenitě pokročily. Byly jsme vždy dosti pilny, co se týče tělocviku, třeba jsme někdy ochabovaly, když jsme cvičily v cizích síních, a pak sbor nebyl tak silný, však jest nas několik, které vytrvaly od počátku až do nynějšíka a proto též pozorujeme s nemalou radostí, jak utěšeně se v tělocvičně pokračuje. Ne že bychom pokračovaly co do množství, ale jest to účinek tělocviku co pozorujeme: Sokolky, které dříve málo cvičení navštěvovaly a nemohly se tu a tam na nářadí udržeti, nyní co pilněji do cvičení chodí, bez mála by předčily i ty, co se považují za dobré cvičenky. Cvičících členky jest 24, v seznamu totiž. Jest nás teď 20, které stále cvičí, (až 2 jsou jaksi línové.) Třeba nebyly vždy všechny přítomné, což nepříjemné se jaksi střídají. V celoroční zprávě náčelnické, již zároveň s tímto dopisem zasílám, menší číslice obyčejně značí jednou, ta vyšší na vícekrát v týdně.

Cvičení máme rozdílná, jak prostná tak na veškerém nářadí; zpíváme sokolské písně a hrajeme tělocvičné hry, takže jest nám cvičení jak prospěšné též poučné a zábavné.

Chei-li psáti pravdu, musím se též zmíniti o zlovyku, který u nás jednu dobu panoval, a to jest kousání „gum“. Však stálým domlouváním jak jim to škodí a jak ošklivě to vyhlíží, poněkud ochabli, pochybují však, že by docela přestaly; do cvičení rozhodně podobná věc nepatří. Vůbec nesluší to žádně dívce, a české Sokolce zvláště ne.

Nebude snad z místa, když se zmíním o změně v našem cvičebním obleku. Na místo obyčejné sukně nosíme tak zvané turecké rozdělené sukně, neb jak my je zovem, turecké kalhoty. Spozorovaly jsme totiž, že nám dosavadní sukně jaksi překážejí v mnohém výkonu. Cvičitel nám několikrát domlouval, že podobný oblek by nám lepší prospěl. My jsme se zdráhaly, leč posléze přišly jsme též k tomu náhledu. Jest nás prozatím jen několik, které jsme si nový cvičební oblek opatřily, neb mnohé zdržují nyní stísněné poměry, jiné opět se ostýchají, což jest zbytečné. My překonavše začátek a poznavše jich užitečnost, cvičíme nyní zcela volně a svobodně. Divím se, že jsme nepřišly k tomu náhledu dříve, neb návrhů v tom směru bylo nám dosti již dříve podáno, nebyly jsme však tak tělocviku znalé, bychom to dovedly posoudit. Když mohou

je nosit naše zámožské krajanky a jinonárodní dívky, které pěstují tělocvik, proč bychom my zůstávaly pozadu s věcí tak užitečnou v tělocviku. Doufáme, že nás budou ostatní v brzkou následovat.

Připravujeme se též na veřejné cvičení, jež budou pořádati Sokolové „Čechie“ dne 7. ledna 1894 na oslavu 15letého trvání sboru. Cvičiti budeme s činkami a o třech četach na nářadí. První velká zkouška byla ukončena soukromou zábavou, a tu oslavili jsme srdečně 15leté trvání sboru jen mezi sebou. Dlužno zmíniti se, že zábava byla prosta tance. Při chutných zákuscích mile sme se bavili. Byly proneseny řeči, jež se týkaly Sokolstva vůbec.

Nemohu opomenouti, že jsme postrádali jednoho Sokola — Sokola Volenského, neb zábava ona byla 14. prosince 1893, tedy v týdně kdy onemocněl. Jeho smrt nás velmi dojala. Mimoděk vzpomínám doby, kdy jsme poprvé jako Sokolky před něj předvedeny byly, v době, kdy „Čechie“ pořádala výstavu v Schoenhoffenově síni, tedy v cizí síni, a přece jsme byly jako doma, když nás Volenský otcovskou řečí přijal. Nazval nás „malým věnečkem Sokolek“ a od té doby jsme mu mezi sebou říkaly „náš táta“. Vždyť jsme jej rády vidaly a poslouchaly, a památku jeho „budeme“ vždy čtiti.

Než skončím dopis, chei ještě oznámiti úřadnice pro příští lhůtu. V celoroční schůzi bylo přítomno 25 Sokolek; zvoleny byly následující úřadnice: Předsedkyně Terezie Havlíčková, místopředsedkyně Anna Prokešová, tajemnice Albína Havlíčková, obydlí čís. 99 Humboldt ulice, účetnice Johanna Ksandrova, pokladnice Marie Hubkova, domácí správ. Marie Bartušova, náčelnice Anastazie Pechova, správní výbor: M. Hubkova, M. Blažkova, J. Macku. — Dále byl zvolen účetní výbor: Marie Hubkova, Anna Mertlíková, Johanna Macku.

Všem čtenářům „Sokola Amerického“ a Sokolstvu vůbec přeju šťastný Nový rok! — Na zdar!

Johanna Macku.

Cleveland, dne 6. ledna 1894. — (Ze Sokola Čech.) — Jest to velmi zřídka, kdy od nás zalétně do veřejnosti zpráva nějaká, to však nedokazuje, že bychom byli nečinnými. Právě tomu rok, co naše jednota postavila sobě vlastní tělocvičnu bez jakéhokoli obchodu, v které zdárně působí. Cvičíme dvakrát týdně, v úterý a v pátek, v neděli dopoledne pak cvičitelský sbor, který sestává z náčelníka, čtyř cvičitelů a dvou pomahatelů.

Žáků cvičí na osmdesát a Sokolů na čtyřicet. Zajisté to není velký počet na jednotu, čítající na sto a padesát členů. Kdyasi porozumí naše členstvo ideí a cíli, za kterým kráčíme. Málo asi našim členům tanou na mysli hesla našich tvůrců Fiegnera a Tyrše. Též jest litostné, že postrádáme v tělocvičně členstva staršího, které tělocvičně dodává vážnosti a zároveň vzbuzuje důvěru k tělocviku. Doslechl jsem však, že naši starší členové již učinili slib, že utvoří četu starších členů. Nevím však, jestli to nebyl snad okamžitý dojem aneb rozjařenost při sklenici — uhlídáme.

Též damský sbor Sokolek máme zde, čítající na šedesát členky, avšak zase stesk, neboť jich cvičí pouze šestnáct a předece zajisté každá dívka sobě přeje zdraví dobré a krásnou ztepilou postavu, což může nabýti v tělocviku, kterému se vyhýbá. Naše české děvy měly by sobě více všimati tělocviku, a důležitosti jeho, neboť jenom v těle vyvinutém a zdravém sídlí silný a zdravý duch. A právě taková žena jest základem jak rodinným tak národním, neboť kdo má větší vliv než matka jak v rodině tak v národním a vůbec společenském životě a protož má-li toto takřka božské poslání, které ženě určeno, vyplněno býti, musí tato již od nejútlejšího mládí na tuto čestnou dráhu života se připravovati.

Žákyně cvičí okolo čtyřiceti s dobrým úspěchem. Jen ku předu, nechť též česká děva přiloží ruku k dílu a pomůže povznést prapor osvěty a svobody.

Avšak — vzdýt jsem vlastně chtěl dnes podati zprávu o našem vánočním svátku, a hle, kam srdce nese ruku.

Avšak již jsem v tom. V pondělí odpoledne, dne 25. prosince, odbyvali jsme slavnost vskutku vánoční, kterých jest málo a u nás podobná byla poprvé. Bylo to veřejné cvičení Sokola a Sokolek, odkrytí vánočního stromku a rozdávání vánočních dáreků a zároveň závody žáků Sokola.

Rázem pál třetí vystoupili všichni cvičenci na cvičiště, obecnstvem a zvláště rodiči dítek valně navštívené, v následujícím pořádku: Žákyně sboru Sokolek — údkyně sboru Sokolek — žactvo Sokola — členstvo Sokola.

Vystoupivše zástupem, utvořili dvojstup, pak čtyřstup a osmistup a v proudu zůstali uprostřed cvičiště stát.

Na to Sokol náčelník přivítav obecenstvo poukázal na činnost sboru v prvním roce ve vlastním stánku, kde má již Sokol stálý domov a není postrkován s místa na místo a zároveň vybízel k další činnosti, připomenuv hesla našich otcův.

Po oslovení tomto, které bylo s jásotem přijato, přešli cvičenci bočně v zástup a odcházeli ze cvičiště, však poslední totiž dívky, při zacházení vykonaly obrat čelem vzad a již nastupovaly krátkou a vhodnou rejí ku cvičením prostným. Po prostných, která byla vřele od obecenstva přijata, nastoupily ke cvičení na nářadí a sice v následujícím pořádku:

Četa Sokolek.....	kůň na šíř, mety odbočmo, skřemo a zanožmo
1. četa žakyň.....	Bradla, ručkování
2. četa žakyň.....	Kůň na šíř, mety odboč., skř., zanož.
3. četa žakyň.....	Běh

Na to jedna četa po druhé se svými vůdkyněmi opouštěly cvičiště za jásotu obecenstva. V zápětí vystoupilo žactvo Sokola zástupem, pak dvojstupem v dosti sloužitou rej, kterou vykonalo bezvadně; předsedši v čtyřstupu stanulo k prostocvikům, jež přesně vykonalo, načež započaly závody a sice 1. četa ve skoku dalekém, 2. ve skoku vysokém, 3. ve šplhání a 4. v zápase.

V závodu v první četě zvítězil žák Vác. Nechtl, přeskočiv vzdálenost 14 a půl stop.

Ve skoku do výše, v četě druhé, zvítězil žák Ant. Jirouch, přeskočiv 4 stopy 4 palce.

Ve šplhání zvítězil žák Fr. Sluka, vyšplhav s přirazem 70 stop.

V zápase zvítězil Antonín Petráš.

Když žactvo se svými vůdci odešlo, vystoupila děvčata, okolo padesáti, ke kroužení kužely, které cvičení zde bylo poprvé, a ačkoliv pro krátkost času pouze jednoduché kruhy byly vybrány, i tyto činily dobrý dojem na diváka, což bylo zřejmo z pochvaly, které se jim dostalo. Bylo vidno, že cvičení společná dochází uznání.

Po kroužení kužely nastoupilo členstvo Sokola k rejím a prostocvikům a ačkoliv obě tato cvičení byla velmi složitá, vykonána přesně, zvláště prostocvik při naší „Ku předu, ku předu, zpátky ni krok!“ krásně se vyjímal a hojnou pochvalou odměněn byl. Po prostocvích nastoupeno k cvičení na nářadí a sice 1. četa koně na šíř, 2. a 3. četa bradla, cvičení souborná, pak se střídalo, a sice 1. četa hrazda, 2. zápas a 3. kozu na děl.

V zápase zvítězil Sokol Janda.

Cvičení na koze bylo velmi zajímavé, totiž mety roznožmo, při čemž koza se zvyšovala až na poslední zářez a pak bedničkami na doutníky až se dosáhlo výšky osmi bedniček.

Veškeré cvičení bylo napnutě sledováno. Naši Sokolové pak v skutku důstojně si počínali. Jen tak Sokolové stále jedneje a zajistě naší myšlenky účty vydobydeme. Též musím sdělit, že veškeré reje a pak prostná cvičení Sokolů byly hudbou na pianě provázeny zásluhou našeho cvičence Zoula ml.

Po ukončení cvičení Sokolů byl odkryt vánoční stromek a rozdány vánoční dárky, které sestávaly z cukrovinek, ořechů a pomorančů, načež rozdány ceny žákům, kteří zvítězili, totiž sokolské malé monogramy. Ceny odevzdal jim náčelník s příslušným oslovením. Též někteří rodičové svým dítkám přinesly dárky vánoční, které jim byly skrze ruce náčelníka odevzdány, jmenem rodičů. Toto jest věc chvalitebná a následování hodná, neboť takto dostanou dítky lásku k činnosti.

Vůbec učinil Sokol tímto vystoupením rázný krok v před, i viděl jsem, což mně bylo u nás něco nového — jak rodiče slzeli radostí nad svými dítkami, i doufám, jelikož právě teď jest u nás přijímací období do tělocviku (přijímáme totiž pouze dvakrát do roka, v lednu a červenci), že nám zase přibude hojnost nového žactva.

Přeje jak naší jednotě tak veškerému Sokolstvu zdaru v tomto právě nastupujícím roce,

znamenám se s našim „Na zdar!“
J o s . Š t í b r .

Chicago, Ill., dne 7. ledna 1894. — (Z P l z e ň s k é h o S o k o l a.) — Jsa ustanoven za dopisovatele sboru našeho do milého mi „Sokola Amerického“, chei vykonávati svou povinnost náležitě, jako jsem to v dřívějších letech činival a podávati veškeré zprávy, jež se sboru našeho týkají. — Tu a tam vyskytne se žehráni, že sbor náš ač měl svého dopisovatele, tento přece málo úřadu svého

dbal aneb snad naň úplně zapomněl. Nesmíme hned vytýkati takovému jejich lhostejnost způsobem vyzývavým, dokud nejsme přesvědčeni o příčině jejich liknavosti, ale prospělo by lépe upamatovati je pouze přátelsky na jejich povinnost a povzbuditi je k činnosti. Mnohdy vezme úřad ten bratr, který je takřka přinucen jej vzíti a pak nedivme jeho liknavosti — ne snad nepochopením povinnosti té nýbrž z nedostatku času a jiných příčin.

Přinucováním někoho vykonávati podobné povinnosti jako dopisovatel nepřináší nápravy — nýbrž odvrátí se od úmyslu svého pomyšlením, že přece úloha ta jest dobrovolná a že mnohdy dostane se mu za to nevděku. Ovšem upřímný Sokol nikdy nedává se k povinnostem svým nutiti a činí sám co dle svého úsudku a rozumu za dobré uzná. Toto pravím zde pouze proto, že mnoho jest těch, kteří by při té nejlepší vůli věnovali veškerý zbytečný čas věci sokolské, kdyby záhy nebyli umlčeni za to, že nejednají jak si jiní přejí. — — —

Co se mé osoby týče, přiznati musím, že vždy mne těší, když mohu čísti zprávy o jiných sborech sokolských, o jejich činnosti a pokroku. Vždyť každý sbor má nějaké návrhy k oznámení, každý má nějaké dobré náhledy a návrhy, a způsobem takovým jako dopisování od jednotlivých sborů sokolských tyto se mezi Sokolstvem čtou a probírají a ty, které se zdají dobré a výhodné, bývají uznávány. Třibením takovým sbory sokolské spějí lépe k vytknutému cíli a vyšínají se na stupeň lepší a lepší. —

Proto nechť hledí každý sbor, aby měl svého dopisovatele do časopisu sokolského, neb tím jenom nabude list větší vábivosti pro členy jednot a i nečleny. Čím více zpráv budeme viděti, tím větší vzpruha bude mezi sbory a to zajistě nebude nikdy na škodu.

Scházíme se v dosti dlouhých přestávkách a tu zbývá nám jedině cesta písemní, kde můžeme oznámiti všechno to, co nás tíží, všechno co nás blaží, co nám prospívá a škodí a podobně.

Avšak o tomto předmětu promluví někdy jindy — a proto podám raději zprávu o sboru našem.

Minulý rok byl pro náš sbor velepamátným a sice z toho ohledu, že téměř veškeré slavnosti české během výstavy světové pořádané vzaly původ svůj v našem sboru a v naší vlastní dvoraně částečně se odbyvaly, čímž sboru našemu získáno zajistě jméno čestné a záslužné. — Jak by také ne, když máme obětavé děti, kteří nelekají se práce a namáhání ani ztráty času a provedou vše, co si za účel vytknou. Vše na čem jsme se kdy ustanovili, vždy hleděli jsme do těch nejmenších podrobností provést a neupustili jsme, dokud věc nesetkala se zdarem, držíce se věrně hesla: „Mužně v před!“ —

Činnost v tělocvičně jest obstojná, ač mohla by býti větší, ale doufám, že nyní v Novém roce se opět vše vzpruží v nový život a tělocvična bude plná bujarých mladíků a Sokolů.

Jako každého roku tak letos pořadali jsme Vánoční stromček pro dítky naší tělocvičny navštěvující. Kdo neviděl podobnou slavnost, zajistě nemůže si utvořiti úsudek, jak blaze podobné slavnosti na tu drobotinu působí. V době vánočních svátků, kdy každé dítě se raduje z nějakého dárku, třeba sebe menšího, bývá slavnost tato zvláště významnou neb ten nejnepatrnější dárek bývá milým nejen těm maličkým, ale i těm velkým. Mohlo se tu pozorovati na zářících obličejích dítek, co cítí v srdíčkách svých a jaký účinek to na ně učinilo zajistě posoudí jen ten, který to viděl. Ku zvýšení slavnostní nálady přispěl bratr Čermák případnou řečí, čímž mladé pokolení více rozjařil a povzbudil k větší činnosti a na usmívajících obličejích zřejmě bylo znáti, že slova ta jsou dobře od nich zapamatována. —

Dne 25. pořadali jsme veřejné cvičení pod vedením br. Čermáka a mohu směle tvrditi, že bylo jedno z těch nejlepších, jaké jsme kdy pořadali.

Cvičení započalo pěkným veřejným cvičením, kteréž se provedlo téměř bezvadně.

Novinkou vystoupení toho bylo cvičení všech družstev na 4 koních, kteréž při stejných výkonech a jejich provedení ladně se vyjímal.

Dále cvičení s dřevěnými kruhy pro děvčata, která s nimi provedla cvičení, jež se výborně vyjímal a oku pozorovatele velmi lahodilo. Aby se lépe porozumělo cvičení tomuto, musím vysvětliti, že to nejsou kruhy visuté nýbrž obyčejné kruhy dřevěné, velikosti 6 palců v průměru.

Děvčata jsouce ve dvou řadách čelně aneb zadem k sobě obrácena uchopí vždy dvě a dvě společně tyto dva kruhy oběma pažema

a provádějí různé pohyby rukou, k nimž se i pohyby těla a nohou připojí, tak že cvičení vyhlíží velmi úchvatně.

Dále zavedl br. Čermák jiné nové cvičení a sice „okružní hrazdu“. — Jest to železný kruh asi 1 a čtvrt palce silný, mající 8 střeovic v průměru. Okolo kruhu toho postaví se dvanáct neb více cvičenců a ve vzpažení provádějí vždy dva neb tři současně stejné výkony. Na hrazdě této mohou se prováděti veškeré výkony, jež se provádí na obyčejné hrazdě, vyjma velkotovců. Nářadí toto jest výhodné pro všechny cvičence stejně, neb všichni jsou stále činnými, neb ti nežli řada na ně dojde musí držeti kruh ve vzpažení a tak tuží se neustále. Cvičení tato jsou zejména dobrá pro utužení nohou, paží i trupu. Mimo to je dosti zábavné nejen pro cvičence nýbrž i pro ty, již na ně pohlíží. Hochům se hrazda okružní zalíbila a pilně na ni cvičí.

Můžeme tedy plným právem pochlubit se, že si můžeme vzít na vynalezení okružní hrazdy patent. Vlastně je to vynález bratra Čermáka.

Ku konci cvičení skákalo se o tyči a skoku toho účastnili se vyškolenější cvičenci, mezi nimiž byli jsme pouze dva veteráni a sice br. náčelník Hurt a já a mohu se pochlubit, že jsme těm mladším skoro dali „na frak“ — vzdor naší třicetce, již máme na krku.

Ku konci dovoluji si povzbudit naše členstvo k větší činnosti nejen v tělocvičně ale ve schůzích a účastnění se ve všech podnicích jež si vytkneme, a tak zajisté snahy naše dojdou jistého uskutečnění a vyplnění. Nový rok nastal, nechť tedy nastane i nová činnost, a poznáme, pakli všichni se přičiníme, že práce naše bude korunována skvělým výsledkem a že to, po čem toužíme, stane se skutkem.

Na zdar! J. L. V o b o r s k ý.

South Omaha, Neb., 4. ledna 1894. — Sděluji, že ve výroční schůzi zvoleni byli následující úředníci pro příští rok: —

Starosta Bedřich Dienstbier, náměstek Jan Berka, tajemník Fr. Pavlik, účetní Josef Pavlik, pokladník Jan Frarčák, náčelník Frank Vávra, praporečník Josef Vocásek, jednatel Václav Šťastný, dom. správce Fr. Pavlíček, důvěrníci Jan Koutský na 3 roky, Fr. Kavan na 2 roky a J. Váchal na 1 rok; dopisovatel do Sok. Am. J. Váchal.

Chicago, 5. ledna 1894. — (Ze Sokola Klatovského.) — Jen za dlouhý čas vždy podáváme zprávy o pokrocích z jednoty naší, neb jich jen po řídce máme, což chybou jest naší jednoty.

V posledním páletí jsme se kojili nadějí, jaký asi v naší jednotě zavládne cílý ruch sokolský, neb se stavěla krásná budova Čes. Am. škola „Ladimír Klácel“, kde zřízena též cvičirna Sokolstva — krásná to síň, prostorná, náležitě výšky a chráněná hluku venkovního. Ale doposud jsme nedocílili, co jsme očekávali. Ba věru škoda jest nechat si ujíti takovou příležitost, jaká se sboru našemu cvičirnou tou naskytuje. Proč Sokolové prodávají a zanechávají tělocviku, jenž předčí všecko co jim zábavné neb sportovní kluby poskytnouti mohou. Cvičíme stále jen ti samí cvičenci; jest nás jen 15. Za to ale cvičíme statně a pilně. Musíme vzdát dík našemu cvičiteli Sok. Jos. Šimečkovi, kterýž studuje lékařskou vědu, a cvičencům svým před každým cvičením půl hodiny přednáší zdravotní vědu a poučuje nás o ústrojích těla, znázorňuje to vzorky s sebou přinesenými, začtež mu Sokolové povděční býti mohou.

Máme též při našem sboru členy, kterým zalíbí se cvičení pro pochvalu, jakou cvičící při veřejném cvičení od obecnosti dostávají; taková přijdou do cvičení jednou neb dvakrát a více se neokážou. Není také divu, neboť vytrvalost ve cvičení plynouti musí z poznání důležitosti tělocviku a ne z chvilkové záliby.

Podobně jest nám bohužel si postesknouti o Sokolkách našich, které již na delší čas cvičení svá zastavily. Nevíme jestli pouze pro zimní dobu, neb na vždycky. Schůze odbývají, ale což jest to — platné, když činnosti vidět není. Pouze časem, když čteme, že Sokolky Klatovské odbývají ples, zvíme, že ještě žijí.

Dne 20. prosince odbývali jsme celoroční schůzi, kteráž navštívena byla nepřítelů valně, nýbrž pouze Sokoly pilnými.

Volba provedena s následovním výsledkem: Starosta Filip Kašik, náměstek Václav Kašpar, tajemník Jindřich Lurie, účetní Jos. Šerhane, pokladník Jos. Čada, náčelník Václav Straka, podnáčelník Petr Straka, jednatel Bohumil Stoklas, praporečník Kar. Krajiček a Ant. Kosik, účetní výbor Jos. Štefan, Jos. Hurt a Fr. Mašek, výbor majetku J. Sabat a Jan Kastner, zástupce do patronátu Jos. Štefan, Julius Lurie a V. Kašpar, dopisovatel do „S. Amerického“

Na zdar! V. K. Roth.

Zpráva stížního výboru.

Na vysvětlení odvolání spol. cvičitele N. J. S., Sokola P. Straky.

Stížní výbor, jemuž byla záležitost ohledně odvolání Sokola P. Straky co společného cvičitele svěřena, po důkladném vyšetření shledal následující:

Výkonný výbor před sjezdem neobdržel od sborů, kde Sokol Straka působil, žádné úřední námítky poukazující na jeho neschopnost, a osobní korespondence, o kterých výk. výb. v tom čase měl vědomost, nepostažila a nemohla být považována za dostatečnou k jeho odvolání. Totéž ospravedlňuje výk. výb., že korespondence mezi jednotlivci, jsouc soukromá, nemohla být považována za přímý pokyn výkonnému výboru, jelikož tomuto direktně nebylo nic oznámeno. Teprve když jednotlivci výk. výb., kteří byli přítomni závodům a sjezdu v Chicagu, byli upozorněni zkušenými silami od sborů, které měly příležitost Sok. Straku pozorovati v jeho činnosti a byly schopny posoudit jeho schopnost, a na rozhodné vyjádření se pokročilých Sokolů od východních sborů, že si Sok. Straku nepřejí, jelikož by jejich sborům přítomností svojí neprospěl, uznal výk. výb. za nutné učiniti změnu a při první příležitosti učinil výk. výb. patřičné opatření: odvolal Sok. Straku a vypsál nový konkurs na spol. cvič. pro N. J. S.

Pakli sbory měly v úmyslu činiti protest proti neschopnosti Sok. Straky, měly tak učiniti, jakmile shledaly, že Sokol Straka úřadu spol. cvič. není schopon.

Na základě článku v „Sokole Am.“ pod názvem „Otazka spol. cvič.“, učinil stížní výbor náležité vyšetření, dopsav všem sborům u kterých Sok. Straka cvičil, o dobrozdání o spůsobivosti Sokola Straky, obdržev 14 odpovědí, z kterých se vyjádřilo 10 záporně o jeho schopnosti a spůsobivosti pro úřad spol. cvič. a pouze 4 slabší sbory jej uznávají za schopného, z čehož uznává stížní výbor, že odvolání Sok. Straky bylo důvodné, a uznává toto odvolání za konečné.

Z výkonného výboru v New Yorku.

V. výbor uznává, že jest již nejvyšší čas, aby župy v život vešly, ustanovil ve smyslu usnesení sjezdu loňského hlavní sídla žup. Aby pak čas se neztrácel, dal zprávu o ujednání svém všem sborům ihned, nečekaje, až dojde z Milwaukee razítko v. v. Tolik na vysvětlení, proč příspisy psány jsou na dopisovém papíru N. Y. jednoty a proč nejsou opatřeny rázem v. v.

Jest nyní na příslušných sborech v Novém Yorku, Omaze, Milwaukee a Chicagu, by zvolily co nejdříve ústřední výbor 3členný jenž ihned také přikročí k volbě župního náčelníka a dvou podnáčelníků. Netřeba zajisté připomínati sborům, že sluší do ústředního výboru a za náč. a podn. voliti muže schopné, jimž prospěch, zdar a rozkvět Sokolstva amerického jde nade vše.

Volby tyto tím spíše urychlití musí župy: Východní a Chicagská, ježto jest nezbytno, by co nejdříve zvolily místo, kde konati se budou letošní župní závody, jak ve sjezdu loňském ustanoveno. Urychlití musí volby ty, poněvadž příslušným výborům nastává povinnost, chopiti se co nejdříve všech prací přípravných.

Ctěným sborům N. J. S.

Bratři Sokolové!

Tělocvičná Jednota Sokol v New Yorku činí následující návrh:

By z pokladny Národní Jednoty Sokolské bylo povoleno 500 zl. r. č. pro Národní Ligu a 500 zl. r. č. by bylo povoleno na národopisnou výstavu v Praze.

Jelikož výk. výbor shledává, že nutno míti k tomů souhlas sborů, žádá tímto, aby každý sbor návrh tento vzal v úvahu a výsledek by sdělil výkonnému výboru v New Yorku.

Dále upozorňuje výkonný výbor na formuláře „Dotazníky statistiky těloměrné k účelům československé výstavy národopisné“, nám Českou Obcí Sokolskou zasláné, a sborům rozeslané, by náčelníci a cvičitelové hleděli je řádně vyplniti a aby v brzkém čase byly výkonnému výboru v New Yorku na adresu jednatele Jos. Říhy, 1368 Avenue A. zaslány.

Na zdar!

A. W a n ě ě k, jed.

(Zasláno.)

Z Čes. Am. Sokola v Braidwood, Ill., 8. ledna 1894.

Česko Am. Sokol v Braidwood, Ill., odhodlal se ku stavbě tělo-
cvičny a české školy, v níž by činnost svoji mohl lépe rozvinouti a
tak na poli národním mnohem vydatněji působiti, nežli jest mu
možno nyní v místnosti tomu cíli daleko nevyhovující. Za tím ú-
čelem rozeslal sbor náš různým jednotám v měsíci květnu m. l.
akcie, které jsou splatny dle možnosti se čtyřmi procenty, avšak
dosud jest jich mnoho v oběhu, pročež ony spolky, které akcie ob-
držely a nám dosud neodpověděly aniž akcie navrátily, jsou tímto
snažně žádány, by tak učinily nejdéle do 1. března t. r.

Sbor náš v poslední své schůzi usnesl započítati se stavbou v
době co možno nejkratší, jelikož všechny zdejší české spolky nám
slíbily pomocné ruky, uznávající, že ve vychování mládeže záleží
příští čest národa našeho a příští trvání Sokolstva vůbec. Za tím
účelem byl zvolen výbor ze Sokolů Jos. Chvátala a Vác. Kresla,
kterýž jest oprávněn další příspěvky v místě kolektovati.

Za Čes. Am. Sokol v Braidwood, Ill., Cyrill Maleček, Jos. Zíma,
Petr Boček, výbor.

Další dopisy a peněžní zásluky buďtež adresovány na poklad-
níka: Jos. Chvátal, box 231, Coal City, Grundy Co., Ill.

OZNÁMENÍ.

Výkonný výbor Národní Jednoty Sokolské oznamuje všem čle-
nům N. J. S., že voliti bude pořadatele Sokola Ame-
rického.

Bratři, kteří práci s tím spojenou na se vzíti by chtěli, kteří
však zároveň tělocviku důkladně rozuměti musí, zašletež přihlášky
své do pondělí 29. ledna 1894 výkonnému výboru N. J. S.

Pořadatel běže za každé číslo plat \$20.

Josef Říha, jednatel,
1368 Av. A., New York.

Díkůvzdání.

S radostí nemalou dovoluji si vzdáti ty nejupřímnější díky et.
zástupcům sjezdu v Chicagu odbyvaném za věnování sokolského
odznaku a zároveň i et. úředníkům výk. výboru Nár. Jed. Sok. za
obstarání tak skvostného a milého daru, jakého se mi dostalo. Znak
ten bude mi vždy milou upomínkou na ty, od nichž se mi jej do-
stalo a bude mi zároveň pobudkou k další práci a činnosti v Sokol-
stvu. Budu pamětliv vždy, abych zůstal věren myšlence sokolské a
zásadám sokolským vůbec. —

Na zdar!

Jos. L. Voborský.

Schůze výkonného výboru N. J. S.

Milwaukee, Wis., dne 23. prosince 1893. — (Schůze mimořádná.) Schůze svolána za příčinou zadání tisku „Sokola
Am.“ pro rok 1894. Na vypsaný konkurs byly podány pouze dvě
nabídky, z kterých přijata od Sok. Fr. Liera a tisk témuž zadán. —
Tím schůze ukončena.

Milwaukee, Wis., 27. prosince 1893. — (Schůze řádná.)
— Schůzi zahájil starosta A. Kolman. — Nepřítomni Sokolové
Kaplan a Jiran. — Protokol z minulé schůze přijat. — Předčítán
dopis od výboru zvoleného T. J. S. v New Yorku do výk. výboru
N. J. S.; zvolení následující Sokolové: Al. Wokal, Franta Lier, Jan
Pavlik, Jos. Brodil, Jos. Kadlec, Jos. Říha, Jos. Wocel a Jos. Strnad.
— T. J. S. Tyrš v Cedar Rapids oznamuje, že Sokol Petr Hac jest
dosud nemocen následkem poranění se na závodech a odporučuje,
by byla Sokolu Hacovi vyplacena podpora dle ujednání ve sjezdu.
Usneseno, by Sok. Hacovi podpora vyplacena byla za dobu od 27.
září do 27. prosince v částce \$117.00. — Předčítán návrh od T. J. S.
v New Yorku, by bylo vylaceno z pokladny výk. výb. N. J. S. po
500 zl. r. č. pro Nár. Ligu a pro Národopisnou výstavu. Návrh tento
má být oznámen v „Sok. Am.“ a sbory patřící k N. J. S. mají o ná-
vrhu tomto hlasovat. — Účetní výbor podal zprávu, že prozkoumal
účty výboru pořádajícího závody, shledává tytéž v pořádku a odpo-
ručuje nahradit polovic schodku dle stanov. Schodek pro výk. výb.
jest \$80.72. Zpráva přijata. — Stížní výbor podává zprávu ohledně

prozkoumání účtu od Sokola Straky co slušné spol. cvič. za měsíc
říjen. Výbor uznává, že Sokol Straka není oprávněn ono slušné po-
žadovat. Jelikož nestávalo žádné smlouvy mezi Sok. Strakou a výk.
výborem, měl následkem toho v. v. právo kdykoliv za nutné uzná,
Sokola Straku odvolat, což se stalo po ukončení jeho činnosti u T.
J. S. Český Lev v Oxford Junction na neurčitou dobu a nepovažoval
jej více za spol. cvič. Dále podává zprávu, že na základě uveřejně-
ného článku v „S. A.“ ze dne 15. září pod názvem „Otázka společ-
ného cvičitele“ učinil dotaz u sborů, u kterých Sok. Straka působil
co spol. cvič., o jeho schopnosti a spůsobilosti pro úřad spol. cvič.
N. J. S. Dle odpovědi od sborů jest Sokol Straka uznán neschopným
zastávat úřad spol. cvič. N. J. S. — Usneseno, že odvolání toto
jest konečné a usnesení toto má mu být oznámeno. — Usneseno, by
záležitost ohledně odvolání spol. cvič. Sok. Straky byla oznámena v
„S. Am.“ — Následující účty příkázány k vyplacení: Sok. Lierovi
služné co pořadateli „S. A.“ a za tisk téhož, Sokolu Štulíkovi za
cestu co zpravodaji k závodům Severoamerického Turnbundu v
Milwaukee. — Povoleno sjezdem částky co dary Sokolu v Mostě, So-
kolu v Liberci a Matici školské mají být vyplaceny. — Usneseno, by
bylo pokladníku a tajemníku výk. výb. nahrazeno za konání jejich
úřadů po \$10.00 ročně. — Usneseno, by volba pořadatele „S. A.“
pro rok 1894 byla ponechána novému výk. výboru. — Usneseno, po-
žádat P. J. Rosického co tiskaře stanov N. J. S., by tytéž zasílal
přímo sborům dle udaného počtu. — Tím schůze ukončena.

Na zdar

F. Moudrý, taj.

Milwaukee, Wis., 30. prosince 1893. — (Schůze mimořádná.) — Schůze svolána za příčinou oznámení Sokolu staro-
stovi od pokladníka výk. výb. Sokola Šislara, že odstoupil od sboru
T. J. S. v Milwaukee a přestává býti členem N. J. S. Následkem
toho nemůže zastávat úřad pokladníka N. J. S. Usneseno, by jed-
natel výk. výb., Sok. Wančec, byl oprávněn přijmout od Šislara
veškerý majetek náležející N. J. S. a zastávat úřad pokladníka vůbec.
— Schválena zpráva stížního výboru na vysvětlení ohledně odvo-
lání spol. cvič. Sok. Straky, která má být uveřejněna v „S. Am.“ —
Tím schůze ukončena.

Na zdar!

F. Moudrý, taj.

New York, 19. pros., 1893. — (Schůze mimořádná.)
Členové zvolení do výk. výboru Těl. Jednotou Sokol v New Yorku a
T. J. Sokol Svornost v Morrisani sešli se 19. prosince 1893 v míst-
nosti br. A. Tesaře, aby se ustavili jako výk. výb. K vyzvání při-
tomných zahájil schůzi br. F. Lier, jenž co prozatimního zapisova-
tele jmenoval br. Jos. Wocla. Přítomni byli od T. J. Sokol v N. Y.:
Josef Kadlec, Josef Říha, Josef Wocel, Franta Lier, Josef Brodil,
Jan Pavlik a Jos. Strnad; od T. J. Sokol Svornost v Morrisani: Jan
Rybička. Nepřítomen od T. J. Sokol v New Yorku Al. Wokal, jež
přítomný br. Strnad omlouvá, že nelze se mu dostavit, poněvadž
doma nemocen leží, a zároveň sděluje, že br. Wokal ochoten jest
přijmouti ve výk. výb. povinnost jakoukoli. — Na to předsevzata
volba, jež provedena přímo, bez navrhování; zvoleni: starostou Al.
Wokal, náměstkem Jos. Kadlec, zapisovatelem F. Lier, jednatel
Jos. Říha, pokladníkem Jos. Wocel; do výboru účetního zvoleni Jan
Pavlik, Jos. Brodil a Jos. Strnad; do výboru tělocvičného Josef
Kadlec, Fr. Lier a Jan Pavlik. Zvolení úředníci zaujali ihned svoje
místa. — K uložení různých předmětů Nár. Jed. Sok. a k odbyvání
schůzí výk. výb. zjednána místnost u br. Tesaře za náhradu \$3.00
čtvrtletně. — Usneseno, by schůze řádné odbyvaly se každé posled-
ní pondělí v měsíci. — Příští schůzi svolat má jednatel dle potřeby.
— Do „Sok. Am.“ má být jednatel vypracováno svolání no-
vého výk. výboru ku všem jednotám. — Na to schůze ukončena.

F. Lier, zap.

New York, 30. prosince 1893. — (Schůze mimořádná.)
— Schůzi zahájil starosta Al. Wokal. — Nepřítomni Jos. Strnad a
Jan Rybička. — Jednatel sděluje, že výk. výb. v Milwaukee pone-
chává volbu pořadatele listu výkonnému výboru v New Yorku.
Usneseno, aby v lednovém vydání „Sok. Am.“ uveřejněna byla vy-
hláška na místo pořadatele listu; žadatelé mají přihlášky zaslati do
schůze, jež odbyvá se v pondělí, 29. ledna. — Br. Lier sděluje, že
stříbrný věnec, jež Česká Obec Sokolská zaslala darem Národní
Jednotě Sokolské, dle sdělení jednatelů výk. výb. v Milwaukee, br.

